

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Fény, ezernyi apró fény

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Különleges napok 2015-ben
- Eseménynaptár a 2015-ös évre*

8 Alapcikk

Marius Munteanu

A szeretet meggyógyítása

16

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- A brani gyülekezet
- Egyiptom

12 Jelentés

Ștefan Tomoiagă

Olyan leszel, mint az ég csillagai

14 Jelentés

Eduard Călugăru

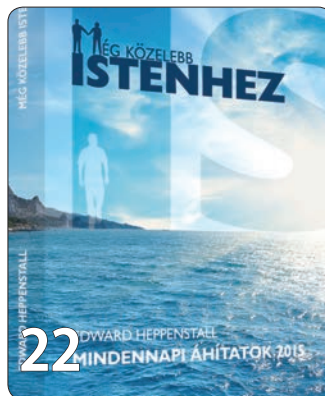
Áldás és hálaérzet

15 Az Adventista Egyház jelei az idők folyamán

16 Prófétaság Lelke

Alberto R. Timm

A prófétikus örökség centenáriuma

22

18 Tapasztalat

Petre Dănilă

Hit vagy szabadság?

20 Jelenkori történelem

Iosif Suci

Emlékezés

22 Könyvoldal

23 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

Megtérhet-e még a hitehagyó keresztény?

24 Bibliai prófécia

Laurențiu Moș

Minden megújul

24

26 Archívum

Iosif Diaconu

Íme, Isten sátora az emberekkel van

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Megszületett Jézus!

31 Nyilatkozat

Nemzetközi Bibliai és Tudományos Értekezlet: A teremtés melletti állásfoglalás

2014. december. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Ioan Câmpian-Tătar, Florian Ristea, Fordította Bartha Sándor, Papp Andrea, Szerkesztette Bartha Sándor, Mezei Áron, Tördelés Szöcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107, Tel. 0740-100 015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

Fény, ezernyi apró fény

„Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága.”
(Zsolt 119:105)

Decemberben, a téli ünnepek alkalmával számos fényecske gyullad föl mindenhol. Ünnepre hívnak, azt próbálják elhitetni, hogy a betlehemi dombok Fényét jelképezik. Függetlenül attól, hogy ezek a fán vannak, amellyel gyermekeinket csapjuk be, vagy a ház oldalára, a kerítésre, az utcára, esetleg a templomra vagy a gyülekezet épületére aggatjuk őket, mind hamis célok felé irányítanak.

Szeretnék bemutatni egy második világháborús stratégiát, mintegy példázatként mindannyiunk számára.

Erwin Rommel német tábornok „a sivatagi róka”, 1941 nyarán a Líbia melletti egyiptomi főhadiszállásán tervezgette Alexandria, Kairó és a Szezi-csatorna meghódítását. Eltökélt szándéka volt, hogy az „Afrika Korps” hadosztállyal minden áron legyőzi a szövetségeseket és kiűzi őket Afrikából.

Az alexandriai öböl zsúfolásig tele volt a teherhajókkal. Rommel tudta, hogy a siker érdekében kötelező módon az öbölben kell pusztítania. A szövetségesek azonban felismerték a német tábornok szándékát. Az ellenség terveinek semlegesítése céljából az angolok kidolgozták az egyik legfondorlatosabb hadicselt. Jasper Maskelyne ezredes részletes tervet készített az ellenség megfélemlítésére. A Maryut öbölben, 1 km távolságra az alexandriai kikötőtől, egy ál-kikötőt építtetett.

Napközben az úgynevezett kikötő közönséges egyiptomi településnek tűnt szegényes viskóival. Éjszaka azonban, egy sajátos fény-árnyék játékkal az alexandriai kikötő tökéletes képét nyújtotta. Vásznonból hatalmas szerkezeteket építettek, melyek kikötőben veszteglő óriási teherhajóknak tűntek. Egy hamis világítótorny állt a parton, ez „irányította” a német bombázók pilótáit. Bizonyos, előre meghatározott helyekre robbanóanyagot is helyeztek, amely a felrobbanó bombák hatását keltette.

Június 24-én, kedden éjjel megjelentek a német bombázók, hogy lerombolják a kikötőt. Először nagy sebességgel és alacsonyan repültek az alexandriai kikötő felé. A földön, élénken pislácoltak a hamis kikötő fényei. A gyanútlan német

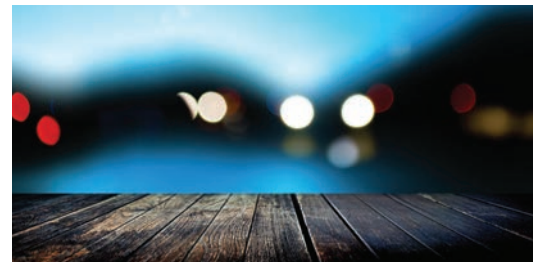
pilóták eltévedtek. Ahelyett, hogy saját műszereikben és térképeikben bíztak volna, elhitték azt, amit láttak, és a hamis építmény felé vették az irányt.

A gépek közeledésére a fények egyre halványabban világítottak, mintha a támadás kivédésére készültek volna. A léghárító csapat erőteljes ellentámadásba lendült, miközben a gépek a homokos partra szórták a bombákat. Emellett az információáramlást úgy irányították, hogy a németekhez eljusson és minden úgy tűnjön, hogy a szövetséges parancsnokok komolyan aggódnak a kikötő miatt. A szövetségesek gyors iramban papírmáséból készült „hajóroncsokat” szórtak szét az igazi kikötőben, hogy a felderítő repülőgépek előtt hihetőnek tűnjön a rombolás és gondolják azt, hogy elérték céljukat.

A németek meg voltak győződve, hogy támadásuk sikeres volt. Egy hétig minden éjjel teleszórták bombákkal a hamis kikötőt, anélkül, hogy a valóságban bármely kárt tettek volna. Amikor úgy gondolták, hogy mindent elpusztítottak, abbahagyták a támadást és Oroszországra kezdtek figyelni. Ez idő alatt a szövetségesek megerősítették soraikat és még azon a héten megadták a németeknek a kegyelemdőfést.

Mi tévesztette meg a németeket? Mindannyian egyetértünk abban, hogy a hamis fények hívogatták a pilótákat: „Erre gyertek! Itt győzhettek!” S a németek figyelmen kívül hagyták a hivatalos térképeket, a taktikai utasításokat és engedtek a villogó fények csábításának.

Végzetes hiba. Hatalmas tévedés lemondani arról, ami évezredek óta írott bizonyíték és számtalanszor bebizonyosodott a hitelessége, s helyette választani azt, amit látni vagy hallani vélünk. Ünnepi fények mindenhol. Melyik felé haladunk? Melyik fény vezérli életünket? „Ismét szóla azért hozzájok Jézus, mondván: én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága” (Jn 8:12). ■

Virgiliu Peicu,
a Curierul Adventist
főszerkesztője

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Nyolc elítélt fegyenc keresztelkedett meg.....

A craiovai Adventista Egyház komolyan veszi, és szüntelen feladatának tartja azt a küldetést, melyet az Úr az evangéliumon keresztül intézett hozzánk. A gyülekezet önkéntesei több mint húsz éve végeznek börtönmiszsiót.

2014. november 22-e kettős ünnepet jelentett a gyülekezetben, mert ezen a szombaton első alkalommal kaptak engedélyt arra, hogy 5 elítéltet a börtön falain kívül kereszteljenek meg. Ez úgy valósulhatott meg, hogy Isten Igéje nagy hatással volt ezen emberek életére, és az elmúlt néhány évben semmiféle panasz nem érkezett a börtön vezetéséhez velük kapcsolatban. Következésképpen valamelyest enyhítettek rabságuk körülményein.

A keresztesség befejeztével, miután köszöntötték a gyülekezet tagjainak sorában, meghívták őket a szószékre a záróének bejelentésére és az imára. Daniel Delcea testvér, a gyülekezet lelkipásztora megköszönte a börtön vezetőségének és a négy fegyőrnek az együttműködést. A megkereszteltek örömét

egy közös ebéd egészítette ki, melyen a fegyház vezetősége és a gyülekezet tagjai is részt vettek.

Délután, a börtönklubban sor került további három személy megkeresztelésére. Ők nem vehettek részt az istentiszteleten a gyülekezetben, nem kaptak engedélyt a börtön elhagyására, mivel szigorított körülmények között töltik a börtönbüntetésüket. Mindkét keresztelési istentiszteleten Daniel Andrei lelkipásztor szolgált. A börtönben zajló keresztészen a délelőtt megkeresztelt tagok is részt vettek más fegyenc társaikkal együtt. Az istentisztelet végén elhangzott felhívásra többen jelezték, hogy szeretnének az Úr kereszttségében részesülni. Köszönjük Istennek a csodákat, amelyeket az emberek életében tesz.

Az Evangélisták Országos Értekezlete.....

2014. november 7–9. között került sor a Brassó melletti Méhkerthen az Evangélisták Országos Értekezletére. Az eseményen több mint 130 evangélista vett részt az ország minden részéről, minden egyházterületből, az egyházterületi szinten ezért a munkáért felelős lelkesek kíséretében. Az evangélisták az egész közösség előtt bemutatták csodálatos, Isten békéjével és áldásával átittott tapasztalataikat.

Egymástól és mindannyian az Úrtól tanulva gyarapíthatjuk erőnket és képességeinket, melyek segítségével szolgálhatjuk és a megváltó igazságához vezethetjük az embereket.

Ilyen összefüggésben javasolták az evangélisták országos kiképző iskolájá-

nak a megszervezését, és szóba került a képzett, önkéntes vagy fizetett miszionárius státus tisztázása is.

A „Tanítványképzés – Jézus sikermódszere” című szemináriumot Florian Ristea testvér, az Unió Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztályának az igazgatója tartotta. Ennek keretén belül minden résztvevő elismerte, hogy ez nem csak Megváltónk hozzánk intézett felhívása, hanem ugyanakkor az egyedüli esélyünk ezen a földön a növekedésre és tevékenységünk sikeres folytatására. Ebből a szempontból is a Megváltó a példaképünk. Ő gyógyította a betegeket, egyaránt szolgálta a szegényeket és a gazdagokat, tanította a tömeget, figyelmeztette és meg-

fedte a képmutatókat és a hitetleneket, azonban a legtöbb figyelmet és a legtöbb időt a tanítványok elhívására, tanítására, képzésére és kiküldésére fordította. A tizenkettő a maga során más tanítványokat képzett ki, akik folytatták a munkát. Amíg az egyház ezt a tervet követte, erőteljesen fejlődött.

Amikor azonban lemondunk a valódi tanítványok képzéséről, akkor eltértünk a mennyei példától.

Akik ma szeretnék követni az Urat, újból tanítványnevelőkké kell váljanak. Ez a módszer fejleszti hatékonyan és egészségesen az egyházat. „És imé én tiveletek vagyok minden napon, a világ végezetéig” (Mt 28:20).

„Azért vagyunk itt, hogy Bukarestet szolgáljuk!”.....

„Az egyháznak befolyást kell gyakorolnia a társadalomra. Ha ez megszűnik, elveszíti létjogosultságát” – jelen-

tette ki Viorel Dima lelkipásztor Bukarestben 2014. november 8-án, szombaton, a 2014–2015-ös Hetednap

Adventista missziós év megnyitása alkalmából. A 19 bukaresti gyülekezetből összegyűlt több mint 300 tag előtt je-

lentette ki: „Azért vagyunk itt, hogy Bukarestet szolgáljuk!”

A cernicai Adventista Teológiai Intézet imatermében megrendezett esemény alkalmával bemutatták a 2013–2014-es missziós év megvalósításait, valamint az új évre vonatkozó célkitűzéseket.

A bukaresti Adventista Teológiai Líceum kórusa, valamint a Grant gyülekezet „Flori și stele” gyermekkórusa csodálatos zenei programmal örvendeztette meg a résztvevőket.

A bukaresti adventista gyülekezetek lelkészei által bemutatott missziós tervek három nagy területre összpontosítanak: evangelizálás, egészség és szolgálat. A személyes, egyéni missziómunka mellett a tagoknak lehetőségük adódik bekapcsolódni a következő programok

egyikébe: Bibliai falu, „Kellemes dolog kellemesnek lenni”, könyvosztás, Egészség-karaván, „Egy meleg étel”, és „Havonta egyszer”. Emellett az Ifjúsági Osztály is készített egy programsorozatot a fiatalok szükségleteinek figyelembevételével: Muntenia.tin.ro, Youth SMS, My Bible alkalmazás, Respiro Könyvtár és a teajut.ro tanácsadási honlap.

A bukaresti missziós stratégiában mostantól kezdve a Premed Egészségügyi Központ is fontos szerepet vállal. A Premed több egyszerű egészségügyi intézménynél, mivel nevelési- és befolyásközpont is egy időben. Az októberben felavatott Premed Egészségügyi Központ munkatársai az egészségre egységes egészségként tekintenek, és nemcsak a kezelést tartják szem előtt, hanem hang-

súlyt fektetnek a betegségek megelőzésére.

„A bemutatott tervezetek közül melyik lesz a legsikeresebb?” – tette fel a kérdést Cătălin Bărbulescu testvér. „Az, amelyikben tevékenyen részt veszünk, amelybe olyan személyek kapcsolódnak be, akik számára nem fontos, hogy a többiek mit tesznek, s ha tesznek-e egyáltalán valamit, amelyben olyan személyek dolgoznak, akik készen állnak minden kockázat felvállalására és haladnak előre akkor is, ha senki más nem támogatja őket.”

Az Úr áldja meg a bukaresti advent szolgálatot, és a világ minden pontján zajló missziómunkát!

Forrás: Adventista Info 700/2014. november 14.

Az Olténiai Egyházterület tisztségviselőinek találkozója

2014. október 25-én és november 8-án került sor az Olténiai Egyházterület tisztségviselőinek találkozására Craiován és Alexandrián. Összesen mintegy 500 presbiter, ifjúságvezető és misszióvezető vett részt az egyházterület következő évi missziós terveinek bemutatásán. A lelkészek és a gyülekezetek legfontosabb célkitűzései: a gyülekezet gyerekeivel és ifjaival való foglalkozás, a missziómunka és a tagok lelkipogondása.

Az odaszentelődési percekét Craiován Aurel Neațu lelkész, az Olténiai Egyházterület elnöke, Alexandrián pedig Ștefan Tomoiagă lelkész, a Romániai Hetednap Adventista Egyház titkára tartotta. Beszédeikben kiemelték a személyes odaszentelődés és az egyéni

missziómunka fontosságát, mint mennyei elhívást és felelősséget.

Ugyanakkor az osztályok vezetői különböző missziós tervezeteket is bemutatottak, melyeknek célja a gyülekezeti élet fellendítése és a lélekmentés. Florin Răduț lelkész, az Ifjúsági és Gyermekegyház igazgatója hangsúlyozta, hogy közelednünk kell a gyülekezet ifjaihoz és gyermekeihez, és örködnünk kell lelki fejlődésük fölött. Az osztály jelmondata: „Együtt, teljes szívvel!” Legyen ez mindennapi valóság az életünkben.

Mindezek után Daniel Brânzan lelkész, a Szombatiskola és a Személyes Osztály igazgatója bemutatta az „Egy hét Krisztusért” tervezetet, melynek célja közelebb vinni az érdeklődőket a lelki értékek felismeréséhez.

A Szentlélek jelenléte és a bemutatások új látásmódot kölcsönöztek, új munkaterületekre nyílt kilátás, melyek által az egyház elérheti a mennyei célt: „Menjetek el széles e világra!”

Forrás: Adventista Info 700/2014. november 14.

Értekezlet a Parlamentben a törvény, a vallás és a szabadság közötti kapcsolatról

Romániai, Európai Unió és amerikai egyetemeken több mint 120 képviselője vett részt a hivatalos személyiségek és nemzetközi szakemberek mellett azon a nemzetközi tudományos értekezleten, melyet október 22-én tartottak a Román Parlament Emberi Jogok

Termében a vallás- és lelkiismereti szabadság kérdésköréről.

A rendezvényt a Lelkiismeret és Szabadság Egyesület szervezte a Képviselőház Jogi Bizottságának közreműködésével. Az esemény alkalmat adott bővebben értekezni a globalizáció ösz-

szefüggésében a törvényhozás, a vallás és a szabadság közötti kapcsolatrendszerekről.

A felsőoktatási intézmények képviselői megérthették és mérlegelhették a vallásszabadság elveinek terjesztésére vonatkozó felhívásokat, valamint azt

a lehetőséget, hogy tudományos előadások és tanulmányok által tevékeny részt vállalhatnak ezen a területen.

„Azt szeretnénk, hogy a következő nemzedékek oktatásáért felelős vezetők értsék meg a többvallású kultúra előnyeit, és ne egyszerűen csak megtűnjék a kisebbségi vallás képviselőit egy bizonyos földrajzi területen vagy kulturális közösségben. Fontos, hogy az általunk közvetített üzenet a békéről, a kölcsönös tiszteletadásról szóljon, és az emberi méltóság értékeire alapozzon” – jelentette ki Nelu Burcea, a Lelkiismeret és Szabadság Egyesület elnöke.

Az eseményen részt vett Titus Corlăţean külügyminiszter, Mihnea Cos-

toiu felsőoktatási, tudományos kutatási és technológiai fejlesztési, minisztériumi kiküldött, Victor Opaschi kulturális államtitkár, dr. John Graz, az International Religious Liberty Association szervezet elnöke, dr. Ganoune Diop, az International Religious Liberty Association szervezet alelnöke és a szervezet

ENSZ képviselője, valamint dr. Nelu Burcea, a romániai Lelkiismeret és Szabadság Egyesület elnöke.

A résztvevők között jelen volt Marius Munteanu testvér, a romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke, Ştefan Tomoiagă testvér, a Román Unió titkára, és Eduard Călugăru pénztáros is. Munteanu testvér kiemelte, hogy „a Hetednap Adventista Egyház, már a kezdetektől fogva fontosnak tartotta állást foglalni a vallásszabadság és a lelkiismereti szabadság kérdéskörében, valamint az egyház és az állam különválásának szükségességében.”

Forrás: Adventista Info 697/2014. október 24.

■ KÜLÖNLEGES NAPOK 2015-BEN

Időpont	Jelentőség
január 10.	A teremtés szombatja
január 17.	Missziós odaszentelődési szombat
február 7–14.	A keresztény otthon hete
február 21.	A Világrádió napja
március 7.	Női imanap
március 14.	A Prófétaság Lelke szombatja
március 14–21.	Ifjúsági imahét
március 21.	Az ifjúsági missziós szombat
április 4.	Könyvevangélisták szombatja
április 18–25.	A vallásszabadság hete
április 25.	A vallásszabadság napja
május 2.	Kompánionok szombatja
május 9.	ADRA nap
május 16.	A szombatiskolai látogatók napja
május 30.	Nemzetiségek napja
június 6.	A női misszió napja
június 13.	A lelkészi szolgálat napja

Időpont	Jelentőség
július 4.	Ima- és böjtnap a Generál Konferencia Közgyűléséért
július 18.	A laikus evangélisták napja
augusztus 8.	Az erőszak megelőzésének napja
augusztus 22.	Kábítószer ellenes nap
szeptember 12.	Az oktatás napja
szeptember 19–26 .	Az egészség hete
október 3.	A Biblia szombatja
október 10–17.	Odaszentelődési hét
október 24.	A keresztény sáfárság napja
október 31.	Sola Scriptura nap
november 7.	Ösvénykeresők szombatja
november 14.	AMiCUS nap
november 28 – december 5.	Imahét
december 12.	A Prófétaság Lelke napja

■ ESEMÉNYNAPTÁR A 2015-ÖS ÉVRE*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
MÁRCIUS			
6–9.	Szombatiskolai találkozó + A <i>Global Mission</i> keretén belül tevékenykedő misszionáriusok találkozója	Méhkert	Paolo Benini, IED
14.	Ellen G. White megemlékezés (1827–1915)	Cernica	Prófétaság Lelke Osztály
29.	Vallásolimpiász – egyházterületi szakasz	A helyi központok	Oktatási Osztály
ÁPRILIS			
5–8.	Országos Tinserv		Ifjúsági Osztály
7–9.	Szombatiskolai kiképzés + Missziós találkozó		Paolo Benini, IED
17–19.	A Román Unió mérlegkészítési Bizottságának ülése	Voluntari gyülekezet	Unió
23–25.	Vallásolimpiász – országos szakasz	Méhkert	Oktatási Osztály
28.	Lelkésztalálkozó	Méhkert	Lelkészegyesület
MÁJUS			
8–9.	A.S.U.P. országos találkozó	Méhkert	Személyes Szolgálat Osztály
16–23.	Könyvevangélista fesztivál – magyar nyelven	Marosvásárhely Kolozsvár	Magyarosi Barna, IED Kovács-Bíró János, TED
JÚNIUS			
5–7.	Prófétaság Lelke konvenció	Méhkert	A. Timm, White Estate G. Maurer, IED
JÚLIUS			
22–26.	Országos Kompánion tábor		Ifjúsági Osztály
2–11.	A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának Közgyűlése	San Antonio, A.E.Á.	Generál Konferencia
SZEPTEMBER			
1–6.	Tanügyi dolgozók találkozója	Cernica	Oktatási Osztály
4–6.	Női Szolgálat Kongresszus	Méhkert	Denise Hochstrasser, IED
9–13.	Egészségügyi dolgozók kongresszusa	Méhkert	Egészségügyi Osztály
18–20.	Sola Scriptura találkozó	Méhkert	Személyes Szolgálat Osztály
25–27.	Könyvevangélisták találkozója	Méhkert	Irodalom és Kiadványok Osztály
OKTÓBER			
14–16.	Ifjúságvezetők országos találkozója	Méhkert	Ifjúsági Osztály
23–25.	ASI találkozó	Marosvásárhely	ASI Románia
NOVEMBER			
okt. 30 – nov. 4.	Az Inter-Európai Divízió Bizottságának gyűlése	Bukarest	IED
15–17.	Költségvetési Bizottság	Voluntari gyülekezet	IED
27–29.	AMiCUS országos kongresszus	Méhkert	Ifjúsági Osztály

*A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

A szeretet meggyógyítása

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!”

(1Kor 16:14)

Ezt az üzenetet az Unió Végrehajtó Bizottsága tette közzé 2014. november 24-én, a költségvetési bizottság ülése alkalmával

Kéteztizennégy április 20-a Cernicán talált bennünket, ahol az egyházi élet következő öt éves tervét beszéltek meg. Az ima után, távozáskor új felelősségek tudatában vetettük bele magunkat az életbe. Az Isten által rendelkezésünkre bocsátott évek alatt szolgálatunknak arra az egyedüli és sajátos célra kell összpontosítania, melyet egyéneként és közösségként is be kell töltenünk. „Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között; ezeknek halál illatja halálra; amazoknak pedig élet illatja életre. És ezekre kicsoda alkalmas?” (2Kor 2:15-16).

Azóta számos üzenetet kaptunk azoktól, akik felelősségteljesen és kiegyensúlyozottan állnak hozzá egyházi életünkhöz, és akik a békesség valamint az előrehaladás jó hírére várják tőlünk. Sokan nyíltan is kifejezték aggodalmukat, hogy az egyház, különösen a fiatalok körében már nem tűnik időszerűnek. Nagy elvárásaik vannak, az információáramlás és a szórakozási lehetőségek kifogyhatatlannak, csábítóak és látszólag kielégítőek. A fiatalok panaszkodnak a kettős nyelvezetért, amelyet gyakran használunk, mások a taglétszám természetes növekedésére vágnak, hiányolják a hosszantartó, érezhető és példaértékű missziós tevékenységeket. Sokan hiányolták a döntéshozatal átláthatóságát vagy az anyagi erőforrások felhasználási módjának közzétételét.

Merre tartunk?

Az elmúlt néhány hónapban az ismerkedés, a munkarend kialakítása, az igényekhez való alkalmazkodás, az adminisztratív döntéshozatal mellett azt is tudatosítottuk, hogy modernizálnunk kell felfogásunkat, hogy haladó gondolkodásmódot kell elsajátítanunk, hogy tisztán és világosan meg kell határoznunk célunkat, útirányunkat, és meg kell fizetnünk kitűzött céljainknak az árát. Isten akaratának megértése nem hozzáférhető azon emberi természet számára, amely az egyházat saját céljaira használja fel. Ezért tapasztalatunkká kell tennünk Józsué 24:15 ver-

sének üzenetét. Mielőtt terveinkről beszélünk, meg kell határoznunk önazonosságunkat.

Nem várom el, hogy csak a célok, a munkamódszerek vagy a tevékenységek helyezzenek bennünket rövid idő alatt az egyházi grafikonok felfelé ívelő görbéjére. Lehetséges, hogy nehézkes út lesz, de megéri, mert a végén találkozunk Vele. Álmainknak van alapja, amely pontosan ezekből az aggodalmakból születik. Az álom gyújtószikrája és az egyre növekvő láng a Szentlélek érdeme. Mi nem reménykedünk jobb idők eljöttében. Feladatunk úgy irányítani megvalósításainkat, hogy azok egyre feljebb irányulva elérjék a legmagasabb célokat. Az idő, a kor megjobbitása erőnkön felüli és nem a mi feladatunk, azt azonban tőlünk várják el, hogy az adventista világ jobb legyen és lelkesítse sivár környezetünket.

„Mégis létezik egy teljesítendő feladat azokért, akiknek semmi haszna nem származna abból, ha megmondanánk nekik az igazságot, mert amúgy sem értenék. Azonban feltétel nélküli szeretettől vezérelt magasztos tettekkel az ő szívüket is megérinthetjük. Ne halljanak másról, csak Krisztusról, az Ő szeretetéről és a megváltás lehetőségéről. A veszendő lelkeknek érezniük kell, hogy minden tettünket szeretet vezérli” (Ellen G. White, *Jótekonysági munka*, 244. old.).

Nem tarthatjuk ellenőrzés alatt a körülményeket, azonban felismerhetjük az irányzatokat, a szándékokat. Nem semlegesíthetjük a veszélyeket, de kihasználhatjuk az alkalmakat. Nem biztosíthatjuk az eredményeket, de lelkiismeretesen előkészíthetjük a gyümölcstermést.

Már ismeritek azokat a fejlődési irányokat, amelyeket az előttünk álló évekre javasoltunk Isten kegyelme által. Az útvonal áttekinthető: szavazunk, dolgozunk, jelentést írunk, újból szavazunk, stb. Nem a tevékenység hiányzik, hanem a mennyei lelkület. „Ímé, mint a szolgálak szemei uroknak kezére, mint a szolgálány szemei aszonya kezére: úgy néznek szemünk az Úrra, a mi Istenünkre, mígnem megkönyörül rajtunk!” (Zsolt 123:2).

Az előttünk álló évek mindegyikére javasoljuk, hogy mindenki tartsa szem előtt a nemes indítékokat, az alapvető értékeket: szeretet, egység, életminőség, hitelesség, hozzáértés. Ötszörös alapra építünk, azonban évről évre aláhúzzunk egy-egy értéket, melyet hangsúlyozunk terveinkben, tervezeteinkben és személyes gyakorlatunkban.

Elménk bővülködik erőforrásokban, a bibliai és nem bibliai forrásanyag szinte korlátlan mennyiségben áll a rendelkezésünkre. A szövegtől a prédikálásig rövid az út, és megszoktuk sza-

ladva megtenni ezt a távot. Nem a versek, a költemények vagy a szerelmi vallomások hiányoznak, hanem a tiszta szív, melyből jó gondolatok, becsületes tekintet, őszinte mosoly fakad. Hasznunkra válna, ha elolvasnánk 1Kor 13. fejezetét és elmélkednénk fölötte. Szeretnénk azonban, ha más bibliai részeket is figyelembe vennénk, melyeket a különböző fejlődési irányok függvényében válogattunk ki. Szeretnénk, ha ezekhez semmit sem adnánk hozzá, sem bevezetőképpen, sem következtetésképpen. Tükröződjön a valódi isteni prédikáció értéke.

2014–2015: **szeretet** – a szeretet meggyógyítása

2015–2016: **egység** – az egység kezdeményezése

2016–2017: **életminőség** – hű sáfárság

2017–2018: **hitelesség** – hiteles élet

2018–2019: **hozzaértés** – a hozzáértés előnye

Javaslom, hogy gyógyítsuk meg a szeretetet, majd gyógyítsunk szeretet által. Ami Fentről jön, az legyen érintetlen, és azt úgy adjuk tovább.

A szeretet forrása – „És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmas-ságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezer ízigen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedízigen” (2Móz 34:6-7).

A szeretet ápolásának helye – „Ezenfölül, mivel nagy kedvem van az én Istenem házához, ami kincsem, aranyam és ezüstöm van, odaadom az én Istenem házának szükségére, azok mellett, amelyeket szereztem a szentház számára” (1Krón 29:3).

A szeretet nagyobb a tized értékénél – „De jaj néktek farizeusok! Mert megadjátok a dézsmát a mentától, rutától és minden paréjtól, de hátra hagyjátok az ítéletet és az Isten szeretét: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni” (Lk 1:42).

A szeretet, az egységes érv – „A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz” (Róm 12:9).

A szeretet tiszteletben tartja testvére munkáját – „Kérünk továbbá titeket atyámfiak, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket; és az ő munkájokért viseltessetek irántok meg-

különböztetett szeretettel. Egymással békességben éljete” (1Thess 5:12-13).

A szeretet a leghitelesebb missziós érv – „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok” (Jn 13:35).

„Minden kötelesség untató, kellemetlen, hanem szívügyünk. Az idő aranyánál többet ér. Feladatunkat kell végeznünk, s végzéségekben teljes szívünkkel részt kell vennünk. A kötelességeket, amelyeket Isten hozott utunkba, teljesítenünk kell, de nem szárazon, hidegen, hanem szeretetszolgálatként. Vidd be munkádba legjobb képességeidet és érzelmeidet. Akkor majd rájössz, hogy Jézus Krisztus is veled van. Jelenléte megkönnyíti munkádat, szíved pedig örömtől árad. Istennel összhangban fogsz munkálkodni híven, szeretettel és megbízhatóan” (Ellen G. White, *Evangelizálás*, 645. old.).

Kevesebb mint egy hét választ el az Imahét kezdetétől. A szeretet meggyógyításának áldott alkalm! Kevés erőfeszítéssel, őszintén, nyissuk meg a Jel 3:20 versében említett ajtót. Akkor az Ő szeretete átítatja a szeretetünket, előnti gyülekezeteinket, betölti szívünket, eloltja a nézeteltérések tűzfészkeit, táplálja a magasztos álmokat, ledönti az akadályokat, megtisztítja az otthonokat, növeli a hitet és elindítja a missziómunkát. Azt azonban tudnunk kell, hogy: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! Azt mondja a Seregeknek Ura” (Zak 4:6). ■

Marius Munteanu,
a Romániai Hetednapos
Adventista Egyház
elnöke

A brani gyülekezet

A híres Bran kastélytól Brassó felé haladva alig egy kilométer távolságra található Isten vezetésének emlékoszlopa, a Heted-napi Adventista Gyülekezet.

Ebben a hegyek között fekvő helységben az adventista jelenlét egy évszázadra tehető. Isten kegyelmének köszönhetően a láng megszakítás nélkül lobogott, s a reménység üzenetét hirdette a helyi lakosoknak. Az brani adventizmus kezdetén, a helyi piacon gyakran megjelent egy Pandrea nevezetű vak férfi, aki arra szólította fel a járókelőket, hogy olvassák a Szentírást. Itt gyezzük meg azt is, hogy a testvérek közül sokan alakították át otthonaikat missziós házakká. A bibliamunkásokhoz Proksch, Mustafa és Beta nevezetű lelkészek csatlakoztak. Jelenleg az adventista taglétszám elérte a 97 főt, melynek 65%-a 20 és 60 év közötti. Ennek értelmében a százéves advent történelem folyamán megállapítható a mennyei beavatkozás az egyházban tevékenyen részt vállaló lelkek munkájában is.

A kommunista időszakban a gyülekezet tagjai egy faépületben gyülekeztek, s a hely szűke miatt olyan időszakban határozták el, hogy új imaházat építenek, amikor nem kaphattak építési engedélyt. Csúpan egy javítási engedélyt kaptak a régi épületre. Ekkor egy teljesen új épületet húztak föl a régi köré, amit lebontottak, és az új épület ablakain szépen kihordták a bontásból származó anyagokat. Azért említettem meg a jelenlegi imaház építésének történetét, mivel azon testvérek és testvérnők lelkisége és áldozatkészsége példaként szolgál az ifjabb nemzedék számára.

Mivel ma már tagjaink vannak a gyülekezettől távol eső területeken is, egy újabb imaház építésére van szükség. Reményeink szerint ennek az lesz a következménye, hogy tagjaink közül néhányan az új helyre járnak majd, hogy ott is lelkeket nyerjenek meg Krisztusnak.

A menny töltse be Isten kegyelme által a brani lakosok, de minden ember életét.

*Mărie Nicu, segédlelkész,
Dél-Erdélyi Egyházterület*

Egyiptom

Egyiptom két földrészen, észak-kelet Afrikában és dél-nyugat Ázsiában helyezkedik el. Legismertebb természeti eleme a Nílus, amely 1200 km-en keresztül, észak-dél irányban szeli át az országot. Egyiptom az ókori városi kultúrák legkorábbi civilizációjáról híres. Területe körülbelül négyszer nagyobb Románia területénél, lakossága pedig, a becslések szerint több mint 85 millió fő. Az ország nagy része sivatagos, a települések a Nílus mentén és a Földközi-tenger partvidékén helyezkednek el. Az ország fővárosa Kairó, melynek lakossága meghaladja a 17 milliót. Egyiptom Líbiával, Szudánnal és Izraellel határos, lakossága zömében muzulmán vallású. Az ország legnagyobb keresztény közössége a Kopt Ortodox Egyház, melynek tagjai a legmerészebb felmérések szerint a lakosság mintegy 17%-át teszik ki.

Egyiptom az első olyan Közel-Keleti ország, ahova eljutott az advent üzenet. Először az Idők Jelei folyóirat néhány példánya került ide Olaszországból 1877-ben, majd 1878-ban Romulado Bertola, egy önkéntes olasz misszionárius érkezett Alexandriába, megkeresztelt néhány személyt és megszervezt egy kis hívő csoportot. 1879-ben Bertola visszatért a csoporthoz, miután Pitești-en találkozott Herbert Ribton orvossal, aki vele tartott és két évig támogatta a misz-

ziómunkát. A jószívű orvost sajnálatos módon 1882. június 12-én, két olasz hívővel együtt meggyilkolták. Ez után a csoport szinte teljes mértékben visszafogta missziós tevékenységét. 1901-ben L. R. Conradi is ellátogatott Egyiptomba és megpróbálta lelkesíteni a munkát. 1912-ben csúpan 12 megkeresztelt tag volt, egy évvel később azonban megszervezték az első, kizárólag helyi lakosokból álló helyi gyülekezetet. A muzulmánok között végzett munka 1923-ban kezdődött el, ám az alaposan megtervezett és kidolgozott erőfeszítések ellenére is kevés sikerrel.

Napjainkban Egyiptom és Szudán közösen jelenik meg az egyházi nyilvántartásban. A két országban együttvéve 18 helyi gyülekezet és közel 850 tag él. Ezek közül több mint 700-an Egyiptomban. Szintén a statisztikai adatokból tudjuk, hogy az országban működik egy egészséges ételleket gyártó üzem és egy egészségügyi központ is, mindkettő Kairóban. Szintén Egyiptomban működik a Hetednapos Adventista Egyház egyik legnagyobb elemi iskolája és egy líceuma is. Az utóbbi években, az egyre gyakrabban előforduló üldözések ellenére, a helyi egyház bizonyoságot tesz Isten szeretetéről, Aki feláldozta önmagát a Kálvárián minden ember megmentéséért.

*Adrian Neagu, lelkész,
Olténiai Egyházterület*

Olyan leszel, mint az ég csillagai

Ştefan Tomoiagă testvér titkári jelentése, mely elhangzott a 2014. november 24-én tartott Költségvetési Bizottság ülésén.

„Sokat cselekedtél te, Uram Istenem, a te csodáiddal és terveiddel mi érettünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszelném, de többek, semhogy elszámálhatnám.” (Zsolt 40:5)

STATISZTIKAI ADATOK – a jó pásztorok szeretik juhait

Október 1-jén, a Romániai Hetednap Adventista Egyház a maga 66557 tagjával az Inter-Európai Divízió taglétszámának 37%-át jelentette. Világszinten a 2013-as év végén az adventisták

száma elérte a 18 143 745 főt. Köszönjük Istennek azt az 1208 személyt, akik keresztség és hitvallás által csatlakoztak egyházunkhoz 2014. január 1. és szeptember 30. között. Az idei év első negyedét mínusz 322 személlyel zártuk, míg a második és harmadik évnegyedben növekedést tapasztalunk (+5, illetve +223).

Álljunk meg néhány pillanatra a 2014-es év harmadik negyedévének kiértékelésénél. Figyeljük meg, hogy divízió szinten 1111 személyt kereszteltek, melyből 49%-ot, azaz 541 személyt Romániában. Helyi szinten figyelemre méltó a Moldvai Egyházterületben megkeresztelt személyek száma (177). Ez az egyedüli egyházterület, ahol több mint 100 személyt kereszteltek meg.

Egyház-terület	Taglétszám 2014. január 1.	BEJÖVETEL		KIMENETEL				Különbség +/-	Taglétszám 2014. szeptember 30.	Növekedés (%)
		kereszt-ség + hitval-lás	Ajánló-levél	Ajánló-levél	El-hunyt	Kizárt	Eltűnt			
Bánát	6 867	102	35	51	69	36	1	- 16	6 831	-0,52
Moldva	12 649	355	85	87	111	71			12 829	+ 1,35
Munténia	18 732	225	198	194	227	99	26		18 609	- 0,66
Olténia	11 426	210	110	125	232	90		- 36	11 263	- 1,43
Észak-Erdély	7 721	127	73	90	65	32			7 734	+ 0,17
Dél-Erdély	9 256	189	79	68	110	46			9 300	+ 0,48
Összesen	66 651	1 208	580	615	814	374	27	- 52	66 557	- 0,14

1. táblázat – Tagsági nyilvántartás: 2014. január 1. – szeptember 30.

Bizonyos szempontból lehetséges, hogy túlságosan sokat foglalkozunk az eredményekkel és elhanyagoljuk azt, a sok esetben nehézkes folyamatot, amelyen egy személynek át kell mennie ahhoz, hogy az egyház tagjává váljon. Természetesen, a keresztségek száma nem minden, azonban a keresztségek számának csökkenése

vagy megszűnése az egyház eltűnéséhez vezet. Sajnálatos módon meg kell állapítanunk, hogy évről évre csökken a keresztségek száma. Ennek a szempontnak a pontos áttekintése érdekében mindenki figyelmébe ajánlom a következő táblázatot, mely a 2010–2014-es időszak kimutatását tartalmazza.

Bejövétel	2010	2011	2012	2013	2014
Kereszttség és hitvallás	1 946	1 650	1 594	1 535	1 208

2. táblázat – Kereszttség és hitvallás által csatlakozott tagok a 2010–2014-es időszakban (2014. szeptember 30-án)

Az emberek iránti szeretettel átitatott ima és erőfeszítések képezik az unió stratégiájának alapvető értékét az előttünk álló idősokra nézve. Mindezt a lelkészek és a tagság elé állítottuk, és reméljük, hogy a 2014-es év végén meghaladjuk a 2010-es adatokat, és miért ne haladhatnánk meg a 2000-es számot is. Erre segíts Uram!

A HELYI GYÜLEKEZETEK HELYZETE – minőség a mennyiség ellenében

Különböző események megszervezésekor a rendezők aggodnának a résztvevők száma miatt. Azonban, ha valaki résztvevőként tekinti a kérdést, akkor számára lényegtelen a mennyiség, a többi résztvevő száma, mert ő teljes egészében az esemény minőségére figyel. Mennyiségi szem-

pontból köszönjük Istennek a romániai 1099 gyülekezetet. Számbelileg 715 gyülekezet, vagyis 65%-a kevesebb mint 50 tagot számlál.

Szükségesnek érezzük a minőségi hozzáállás hangsúlyozását is, mert Krisztus minden teste egyedi és különleges tapasztalatokkal rendelkezik: néhány hívótól eljutottunk egy szervezett csoportig, majd egy gyülekezetig. Az istentiszteletek, a közösségi alkalmak minőségének javítása, a missziómunkához való csatlakozás eredményezheti az annyira szükséges ébredést.

„Amikor Krisztus szemszögéből figyeljük a dolgokat, a nehézségek közül kiemelkednek a lehetőségek, meglátjuk a rendetlenségben a rendet, és a látszólagos kudarcból előtűnik a siker és az isteni bölcsesség” (Ellen G. White, *Jézushoz vezető út*, 26. old.)

Helyi gyülekezetek a taglétszám függvényében	Bánát	Moldva	Munténia	Olténia	Észak-Erdély	Dél-Erdély	Összesen
1–20	26	75	43	55	38	43	280
21–50	47	94	112	90	38	54	435
51–100	25	37	47	37	32	29	207
101–200	7	26	45	19	15	15	127
201–300	6	3	8	4	3	5	29
300	2	4	7	2	2	4	21

3. táblázat – A helyi gyülekezetek nyilvántartása, 2014. szeptember 30-án.

Következtetések

A számadatokon túl emberek vannak számtalan szükséglettel, nyilvános vallomásokkal, keresztügyi ünnepélyekkel vagy keserű könnyekkel megrakottan. Tulajdonképpen egy ember egész élete leszűkíthető számokra, ám a számok rendkívül beszédesebbek lehetnek. Először volt 12, majd 70, utána 500 és 300 keresztység naponta. Ez mutatja, hogy az egyház már a kezdet kezdetén is

mozgásban volt. Napjaink számadatai mutatják, hogy haladunk-e vagy csak sántikálunk, szaladunk előre, vagy minden erőfeszítésünk ellenére csak aprókat lépegetünk. Imádkozzunk, álljunk talpra, világítsunk, serkentsen az a gondolat, hogy egy napon része leszünk annak a nagy sokaságnak, amelyet senki meg nem számlálhat. Uram, segíts meg! ■

Áldás és hálaérzet

Eduard Călugăru pénztáros jelentése, mely elhangzott a 2014. november 24-én tartott Költségvetési Bizottság ülésén

„Az Úrnak kegyelmességét hadd énekeljem
örökké! Nemzetségről nemzetségre hirdetem
a te hűséges voltodat az én számmal!”
(Zsolt 89:2)

Teljes mértékben hálásak vagyunk Istennek, hogy vezetett és irányított ebben az évben, mely immár a vége felé közeledik. Isten egyháza nem szenvedett hiányt anyagiakban a kitűzött missziós és egyéb tervek megvalósításában. A hazánkat is érintő gazdasági válság kirobbanása óta eltelt 6 év alatt a romániai és a világszerte Hetednapi Adventista Egyház Isten gazdag áldásaiban részesült. Hálásak vagyunk mindazért, amit kaptunk, és dicsőítjük Istent oltalmáért és feltétel nélküli segítségéért.

Az alábbi táblázatban bemutatjuk az egyházterületek tizedre vonatkozó kimutatását a 2014. januári–szeptemberi időszakban, összehasonlítva a 2013-as év ugyanazon időszakával.

A tized összegének növekedési aránya uniós szinten a 2014-es évben (január–szeptember) az előző év ugyanazon időszakához képest 0,9%. Pontosabban ez 360386 lejt jelent. Ha figyelembe vesszük az 1,5%-os inflációs rátát, akkor egy 0,7%-os csökkenést tapasztalunk a 2013-as évhez képest.

Az említett időszakban nemzeti pénznemünk árfolyama meglehetősen ingadozó volt az euróhoz viszonyítva. Ha az átlagos – 4,45RON/1EUR – árfolyamot vesszük alapul, a valutában beérkező tized összege 292 euróval csökkent (0,004%) az előző évhez viszonyítva.

EGYHÁZ- TERÜLET	2014*-es árfolyam				2013*-as árfolyam				Inflációs ráta*	
	4.45				4.41				1.54	
	2014		Éves átlag		2013		Éves átlag		2014 / 2013	
TIZED	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% felújított
	BÁNÁT	4 170 715	937 239	611	137	3 992 431	905 313	581	132	104.5%
MOLDVA	8 126 409	1 826 159	634	142	8 036 566	1 822 351	634	144	101.1%	99.6%
MUNTÉNIA	12 732 537	2 861 244	684	154	12 170 316	2 759 709	646	147	104.6%	103.0%
OLTÉNIA	6 066 324	1 363 219	539	121	6 111 175	1 385 754	532	121	99.3%	97.7%
ÉSZAK-ERDÉLY	3 724 596	836 988	482	108	3 668 584	831 878	475	108	101.5%	100.0%
DÉL-ERDÉLY	5 415 173	1 216 893	582	131	5 896 296	1 337 029	636	144	91.8%**	90.4%**
ÖSSZESEN	40 235 754	9 041 742	605	136	39 875 368	9 042 034	597	135	100.9%	99.3%

* a www.bnr.ro alapján

** A számok az összegek bejegyzési módjának függvényének változhatnak.

A szombatiskolai adományok 2014. szeptember 30-án elérték az 1 970 450 lejt, ami 59 793 lejjel (3,1%-kal) több mint a 2013-as év ugyanazon időszakában.

Megfigyelhető a tized és a szombatiskolai adományok összegének növekedése, azonban azt se hagyjuk figyelmen kívül, hogy a taglétszám ugyanabban az időszakban 291 személlyel csökkent. 2014. szeptember 30-án egyházunk 66 793 tagot számlált.

Az egyház programjai és tervei közül még mindig az Adventista Médiaközpont jelenti a legnagyobb kihívást. A 2014. januári–szeptemberi időszakban uniónk 4 039 700 lejjel támogatta

az Adventista Médiaközpontot, amiből 318 600 lejt az egyházterületek utaltak ki a Reménység Hangja Rádió számára. Ebbe az összegbe nem tartoznak bele a közvetlenül eljuttatott adományok.

Hálásak vagyunk, és örömmel tapasztaljuk a tagok hűségét a tized és az adományok felajánlásában, valamint az ország különböző pontjain zajló tevékenységek támogatásában. Hálásan köszönjük Istennek mindazt a támogatást és áldást, amelyben részesített ebben az évben. Híven őrizzük lelkünkben a reményt és bizalmat, hogy Ő az előttünk álló évben is megsegít és megoltalmaz. ■

Az Adventista Egyház jelei az idők folyamán

A prófétikus örökség centenáriuma

A cikk megjelent az *Adventist World* 2014/10. számában.

Minden bizonnyal Ellen G. White (1827–1915) volt a valaha élt legbefolyásosabb adventista. Prófétikus vezetése hozzájárult az egyház megalakulásához és fejlődéséhez. Az 1915. július 16-án bekövetkezett halála után írásai továbbra is „biztonságot, vezetést, képzést és javulást jelentettek az egyház számára”.¹ Az irodalomtörténetben ma ő a „legtöbb nyelvre lefordított amerikai szerző”.²

Ellen G. White írásai nem öncélúak, hanem egy nagyon értékes forrást jelentenek, melyek révén még közelebb kerülhetünk Krisztushoz és az Igéhez.

Közeledik Ellen G. White halálának centenáriuma, és sokan teszik fel a kérdést, hogy milyen tervei vannak az egyháznak 2015-re e prófétikus örökséggel kapcsolatosan. Ez a cikk megpróbál néhány világszintű, regionális és helyi jellegű erőfeszítést az olvasó figyelmébe ajánlani. A tervek célja, hogy ezekben az utolsó napokban megszilárduljon bizalmunk Isten prófétái vezetésében.

A következő év tevékenységeiben a hangsúly nem annyira Ellen G. White személyére, mint inkább azokra az áldásokra esik, amelyben részesültünk írásai által mint egyház, de mint egyének is száz éven keresztül. Szeretnénk inkább az *üzenetet*, és nem a *hírnököt* kiemelni.

Világszéles tervek

Számos fontos anyag, közlemény és terv készült a világszéles egyház javát szolgáló. Már megjelent a *The Ellen G. White Encyclopedia* (Ellen G. White Enciklopédia – 2013; 1465 oldal),³ valamint az *Ellen G. White Letters and Manuscript With Annotations, Volum 1:1845–1859* (Ellen G. White levelei és kéziratjai jegyzetekkel – 2014; 986 old.).⁴ Emellett Ellen G. White írásai az interneten is megtalálhatók több mint 50 nyelven (egwwritings.org).

Az Ellen G. White Alapítvány honlapján (ellenwhite.org) megjelent egy cikk, amely bemutatja az összes tervet, amely megvalósításra kerül e fontos megemlékezés kapcsán.⁵ Ebben többek közt elhangzik az is, miszerint 2015-ben tervbe van véve az író összes levelének és kéziratának internetes közzététele, emellett néhány fontos levél, amit az egyháztagoktól és vezetőktől kapott.

A 2015-ben esedékes Generál Konferencia Közgyűlésén majd egy különleges megemlékezési ünnepséget is tartanak, július 10-én. Az Andrews Egyetem szervezésében 2015. október 15–18. között egy akadémiai szintű szimpóziumra is sor kerül a világ összes tájáról meghívott képviselőkkel. Az értekezlet címe: „A prófétaság ajándéka a Szentírásban és a történelemben.”

Regionális tervek

Egyházunk világszéles szervezet, több mint 200 országban van jelen, s mindegyik ország sajátos szükségletekkel és kihívásokkal szembesül. A helyi sajátosságokat figyelembe véve néhány divízió, unió és egyházterület tervbe vette egy sor olyan esemény megrendezését, melyek révén népszerűsíthetik Ellen G. White írásait.

Vannak divíziók, amelyek azt tervezik, hogy az író könyveinek új kiadásait terjesztik. Vannak uniók, ahol olyan Ellen G. White könyveket fordítanak le, amelyek még nem jelentek meg az illető nemzet nyelvén. A világ más tájain a könyvek audió-formátuma vált elérhetővé, amelyet a nem látók is használhatnak, de autózvezetés közben is lejátszható.

Számos adventista egyetem és kollégium szervez megemlékezési centenáriumot 2015-re. Ide sorolhatók az akadémiai szintű szimpóziumok, imahetek, kerekasztal megbeszélések, diák vetélkedők, színdarabok stb. Ezeknek az eseményeknek az a célja, hogy minél több tanárt és egyetemi hallgatót vonzzanak, mivel az elsődleges cél az új nemzedék adventista azonosságának erősítése.

Vannak olyan divíziók is, amelyek *Ellen G. White* mini-központokat hoznak létre a területükön lévő adventista iskolákban és gyülekezetekben.⁶ S annak ellenére, hogy az író legtöbb

Alberto R. Timm, az Ellen G. White Alapítvány társelnöke

könyve már interneten is megtalálható, ezek a mini-központok jó alkalmat nyújthatnak az embereknek a személyes találkozásra, a Biblia és az ihletett írások közös tanulmányozására, valamint a helyi adventizmus történelmének megismerésére. Ezek a központok az adventista kultúra fellegváraivá válhatnak.

Közelebb az otthonainkhoz

Különböző egyházi szinteken számos terv és stratégia kerül életbe ültetésre 2015-ben. Ám ahhoz, hogy valóban hatékonyak legyenek ezek a tevékenységek, pozitív hatást kell gyakorolniuk a helyi gyülekezeteinkre, családjainkra és az életünkön. Feltevődik a legfontosabb kérdés: Mit tehet a helyi gyülekezet annak érdekében, hogy a 2015-ös év valóban áldásforrás legyen mindannyiunk számára?

A helyi gyülekezet nagyon sokat tehet. Például, megszervezhet igehirdetéseket, sőt imaheketeket is a profétaság ajándékával kapcsolatosan. Az ifjúsági programokba be lehet iktatni az író életének és munkásságának színrevitelét is. Megszervezhetők például Prófétaság Lelke-szemináriumok, melyeket különböző kérdéseket megvitatató nyilvános beszélgetések követhetnek.

Ám a leleményességnek nem kell hiányoznia a családokból sem. Egyszer találkoztam egy adventista házaspárral, akik elhatározták, hogy minden gyermekük számára egy személyes könyvtárat ajándékoznak Ellen G. White írásaiból. Az esti áhítat alkalmával felolvastak egy bizonyos könyvből, majd közösen beszélgettek az olvasottakról, miközben minden családtagnak volt egy saját példánya, amelybe akár bejegyzéseket is végezhetett. Íme, egy követendő példa 2015-re!

A gyülekezetben vagy az otthonainkban végzett tevékenységek mellett egy olyan személyre szabott tervet kellene kidolgoznunk, amelynek tartalmaznia kellene a Biblia és a Prófétaság Lelke írásainak olvasását is.

Bármilyen tervet is készítünk, minden nap időt kell szakítanunk a személyes áhítatra. Valaki így fogalmazott: „Ha nincs idő Istenre, akkor eltékozoltad az életed.”

S ahogy közeledünk a 2015-ös esztendőhöz, egyre inkább el kell kerülnünk a szélsőségeket – Ellen G. White túlzott csodálását, vagy másfelől, figyelmen kívül hagyását. Mindig arra kellene emlékeznünk, hogy írásai nem öncélúak, hanem egy nagyon értékes forrás jelentenek, melyek révén még közelebb kerülhetünk Krisztushoz és az Igéhez. ■

Ez a mozaik minden fényképet tartalmaz, amely Ellen White-ről fellelhető. Az első kép 1857-ben készült, az utolsó pedig 1915-ben, a temetésén. Áldást jelent az életedet Isten szolgálatában eltölteni és nyugodt lelkiismerettel megőregedni.

1. *Seventh-day Adventist Church Manual*, 18th ed. (Silver Spring, Md.: General Conference of Seventh-day Adventists, 2010), 162. old.
2. Arthur L. White, "Ellen G. White": A Brief Biography," in www.whiteestate.org/about/egwbio.asp#who.
3. *The Ellen G. White Encyclopedia* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2013).
4. *The Ellen G. White Letters and Manuscripts With Annotations, Volume 1: 1845–1859* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2014).
5. See <http://whiteestate.org/estate/2015plans.asp>.
6. További részletek a www.whiteestate.org honlapon.

Hit vagy szabadság?

Isten emberei a válság idején

„Az Úr pedig monda nékem: ne mondd ezt: ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked. Ne félj tőlük, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond az Úr.”
(Jer 1:7-8)

Pál apostolról a következő van feljegyezve: „Ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izráel fiai előtt” (Csel 9:15). Válság idején Istennek mindig voltak felkészült emberei, akiket felhasznált a világ történelmének színpadán. Isten emberei csak a vihar és a próbák idején láthatók. Isten nem lepik meg a válságos idők. Minden próba egy újabb alkalom számára, hogy kifejezze hatalmát és dicsőségét. Ő készítette fel Noét az özönvízre, és Ábrahámot, hogy nagy néppé tehesse, vagy Mózeset, hogy Izrael népét megszabadítsa a rabszolgaságból. Isten készítette fel Nehémiást a templom újjáépítésére, és Keresztelő Jánost Jézus első eljövételének hirdetésére. És Ő készítette fel Luthert, illetve Kálvint, a reformáció kirobbantására, majd Millert is arra, hogy Jézus visszajövetelét hirdesse.

És most, a végső nagy válság idején Istennek hasonlóképpen becsületes és odaszentelt életű emberekre van szüksége, akiknek hirdetniük kell a hármass angali üzenetet. Mindazok, akik ismerik Istent és az Ő hatalmát, válaszolhatnak hívására. Szeretnél te is Isten embere lenni ez utolsó időkben, amikor közel van a történelem lezárulásának pillanata? A lista még nincs lezárva...

A hit emberei

Hazánkban az advent mozgalom kezdetén az üzenet hirdetésére Isten méltó és bátor férfiakat hívott el, mint például: Petre Paulini, Ștefan De-

metrescu, Constantin Popescu, Petre Păunescu, Ștefan Ivăncică és mások. Istennek emberei az igazság és a bibliai elvek oldalára álltak. Még a válság idején is készek voltak – akár életük kockáztatásával is – védelmezni az igazságot és a vallásszabadságot.

Az evangélium harcmezéjén küzdelmet vívók tapasztalatait hirdetni kell, mert bátorítást és erőt nyújtanak. Annak kihangsúlyozása, hogy milyen csodálatosan dolgozott Isten a múltban gyermekeiért, egy támpont és egy garancia lesz a jelen és a jövőbeli nemzedék számára. A még előttünk álló végső ütközetben ifjainknak a krisztusi, még az életet sem kímélő példaadásra van szükségük.

A megpróbáltatás

1952-ben soroztak be katonának. Akkor 21 éves voltam. S mivel már a sorozásnál bejelentettem, hogy adventista vagyok, munkaszolgálatra küldtek Bukarestbe. Az építésszel dolgoztunk, pontosabban tömbházakat építettünk. Abban az időben kezdődött el országszerte a nagyméretű építkezés. Aztán Medgidiára kerültem, ahol az alakulatnál 7000 katona volt. Ebből tizenketten voltunk adventisták. Jelentést tettünk, hogy nem dolgozunk szombaton, ellenben dolgozunk vasárnap. A parancsnok jóindulatú volt, mert volt még dolga adventistákkal, akiket szorgalmas embereknek tartott. „Nincs ellenvetésem a hitetekkel szemben. Csak legyetek olyan emberek, mint azok az adventisták, akiknek már voltam a parancsnokuk” – mondta. Természetesen arról biztosítottuk, hogy nem fogunk csalódást okozni, és megköszöntük a megértését.

Ám nem sokáig voltunk Medgidián, mivel áthelyeztek Călărași-ra. És a parancsnokunkat is elhelyezték. Helyébe egy új parancsnok érkezett, aki már nem volt jóindulatú hozzánk, bár élmunkások voltunk, és minden nap két normát is elvégeztünk, hogy szabadok lehessünk szom-

baton. Ám ő ezzel sem volt meglegedve. Sőt, a katonai törvényszékekkel fenyegetett. Az adventista testvéreink közül néhányan kimentek dolgozni szombaton is. Én azonban és még néhány társam a laktanyában maradtunk. Fájdalommal említem, hogy többen voltak azok, akik kimentek dolgozni, mint ahányan nem.

Közülünk öt ellen törvényszéki eljárás indult. Engem a bukaresti törvényszék ítélte el négy év hat hónap börtönbüntetésre parancs megtagadásáért. A bräilai Duna-szigetre kerültem, Salcia helységébe. Ott találkoztam 70 adventista testvéremmel, akik hasonló okok miatt voltak elítélve.

A Gondviselés mindent kirendel

Áldott legyen az Úr azokért a tanúkért, akik a válság idején kiálltak az elvek mellett. Ők sosem féltették a szabadságukat, egészségüket, de még az életüket sem a szent ügy, az igazság érdekében. Áldott legyen az Úr!

Szeretném megemlíteni, hogy az 1948–1954-es időszakban több mint 1000 adventista ifjút ítéltek el hitükért. Ők a bräilai Duna-szigeten vagy a Duna-Fekete-tenger csatornánál, mostoha körülmények között töltötték le a büntetésüket. Elítélések voltak ezen időszak előtt és után is, de nem olyan számottevően. Az említett időszak volt a „legforróbb”.

Fontos megjegyeznünk, hogy bár az életkörülmények nagyon silányak voltak, a hosszú börtönekre ítélt testvéreink végül mindannyian kiszabadultak (Zsolt 91:14-16). Az Úr oltalmat ígért engedelmes gyermekeinek. Csodálatosak az Istennel szerzett tapasztalatok. Ő minden ígéretét teljesíti.

Szeretnék egy nagyon fontos dolgot kihangsúlyozni. A testvéreinkre kirótt ítéletek nem voltak véletlenek. A Világegyetem Ura engedte meg azokat. Hiszen semmi sem történik tudta és engedélye nélkül.

1949-ben jelent meg az úgynevezett „adminisztratív” törvény. E törvény alapján bírósági határozat, és minden magyarázkodás nélkül otthonról egyszerűen elhurcolhatták a „kulákot”. Az volt a vád ellene, hogy vagyont halmozott fel, majd egyfajta javító intézetbe vitték. Embertelen körülmények között tartották fogva, miközben az illető azt sem tudta, hogy miért és meddig fogoly. Ezeknek az embereknek a polgári életben nem volt alkalmuk és idejük meghallgatni az evangéliumot. Isten a fogdában kereste meg őket. S mivel ott már nem voltak földi javaik és aggodalmaik, volt idejük meghallgatni a Szentírást. Mi elmondtuk, hogy Isten szereti őket, és hogy

van ennél a mulandó életnél egy sokkal jobb lét. Egyesek már ott elfogadták az igazságot. Mások pedig megfogadták, hogy ha kiszabadulnak, olvasni fogják a Bibliát.

Az elítéltek gyülekezete

Akkoriban a börtönbe tilos volt bevinni bármilyen írást vagy könyvet. Nekem volt egy kisméretű Bibliám, amit a faböröndöm titkos rekeszében rejtettem. Szívesen adtam kölcsön, ám mindenkinek a lelkére kötöttem, hogy vigyázzon rá, nehogy megtalálják a fegyőrök. Mindenki tudta, hogy hol rejtettem. Csakhogy egyik alkalommal az egyik bajtársam nem tette vissza a helyére, s egy vizsgálat során megtalálták és elkobozták. Kiálltam jelentésre a parancsnok elé, és azt mondtam, hogy nem tudok élni a Szent Könyv nélkül. Határozott választ kaptam: „Ez a könyv volt a legveszélyesebb, amit ezen a vizsgálaton találtunk. Csak szabadulásodkor kapod vissza.” Azt a Bibliát többé sosem láttam.

Mi azonban szervezkedtünk. Bibliatanulmányokat tartottunk emlékezetből. Az istentiszteleteket is emlékezet alapján tartottuk meg. Még egy férfikórust is alapítottunk. Szombaton nagy örömünkre szolgált, hogy gondolatban a szenteséges dolgok felé fordulhattunk. Gyakran még a fegyőrök is eljöttek és meghallgatták az istentiszteleteinket, az imákat és a kórus énekét. Így tettünk bizonyosságot mindenkinek, fegyőrök és elítéltek egyaránt.

Egy hatalmas és jó Istennek szolgálunk

Csak az Úré a dicsőség! Hisz Ő tartott életben, és őrizte meg az egészségünket a megpróbáltatás idején. Hűségesek voltunk Hozzá a legstőtebb diktatúra idején, és Ő nem hagyott el. Így alkalmunk adódott bizonyosságot tenni Róla és szeretetéről még a legmostohább körülmények között is.

Nem négy és fél évet töltöttem a Duna-szigeten, mint ahogy az ítélet szólt, hanem Isten pontosan a felére csökkentette ezt az időt, vagyis két évet és három hónapot töltöttem ott. A Gondviselés úgy döntött, hogy ez épp elég.

Most, idős koromban visszatekintek, és dicsérem Istent ezért a tapasztalatért. Szívből ki tudom jelenteni, hogy ha visszavihetném az időt, gondolkodás nélkül ugyanúgy követném az Urat. És alig várom, hogy szemtől szemben lássam Őt. ■

Petre Dănăilă,
a bældanai
(DB megye)
gyülekezet tagja

Emlékezés

„Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ő előtt azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét.” (Mal 3:16)

Az idők pora nagyon sok tettet, eseményt, eljárást fedett el, amelyekről semmit sem tudni, ám amelyek fontosságuk miatt fel vannak jegyezve a mennyei könyvekben. Ezek fogják nagyon sok ember bizalmát és hitét megalapozni Jézus Krisztusban és földi művében.

Isten megemlékezik azokról a földi dolgokról, melyek a levéltárakban is fönnmaradtak, de amelyekre ma már nem sokan figyelnek.

A második világháború 1941-ben egyre nagyobb méreteket öltött, s az akkori világ nagyhatalmai között dúló fegyveres konfliktussá nőtte ki magát. Románia számára ez a vallásfelekezetek betiltását jelentette egy több mint kétéves időszakra. Az erdélyi hatóságok – a magyar törvények hatásának és a vallásfelekezetek sokféleségének köszönhetően – ilyen értelemben kissé elnézőbbek voltak.

Fény a sötétben

Érdemes megemlétenünk egy női személy esetét, akiről nem sokat hallani, ám aki az akkori hatóságok látókörébe került. Az ő esete a Jézus korabeli samáriai asszonyéhoz hasonlít. Története a Fehér megyei Csendőrség egyik jegyzőkönyvében van feljegyezve.

„Iuliu Mitrofan a nevem, 58 éves, görög katolikus vallású, a Fehér megyei Cricău község polgármestere vagyok.

1941. október 13-án megjelent a polgármesteri hivatalban Ioan Popa 20 éves helyi lakos, és arra kérte a hatóságokat, hogy vegyék figyelembe a nyilatkozatát, mely szerint többé nem élhet a szülői házban, mivel édesapja és Szupor Varvara asszony, aki Torda megyéből érkezett hozzájuk, azzal zaklat-

ják, hogy ortodox vallását elhagyva válják hetednapi adventistává.

Ioan Popa azt is elmondta, hogy az említett asszony bejárja a közeli helységeket, és felkeresi az adventista szekta tagjait, de arról is beszámolt, hogy Szupor Varvara az édesapjával akar házasságot kötni, aki szintén ennek a szektának a tagja lett.

Ioan Popa szerint, Szupor Varvara azt állítja, hogy Antonescu tábornoknak van egy hetednapi adventista unokatestvére, aki a védelmébe vette a szektát, tehát nem eshet bántódásuk.”¹

A fenti nyilatkozatot alátámasztotta Florian Mateş községi jegyző, és Munteanu pópa is.²

Az okirat arra is kitér, hogy az említett hölgy állítólag már egy éve a feljelentő fiatalember édesapjával él vadházasságban. A missziós tevékenység nagy port kavart a polgármesteri hivatalban és a csendőrségen, melynek következtében feljelentést tettek a gyulafehérvári Ortodox Érsekségnél, sőt még Bukarestben is, a Vallásügyi és Kultuszminisztériumnál.³

A Fehér megyei csendőrség parancsnoka 1942-ben lezárta a vizsgálatot, és egy átiratban tájékoztatta az országos Csendőrparancsnokságot az esetről és Varvara tevékenységéről.

„Popa Mihăilă helyi lakos, miután felesége halála nyomán már egy éve özvegy, Torda városából egy hetednapi adventista asszonyt, Szupor Varvarát hozott a házába. Popa rövid időn belül áttért az új hitre. Addig 3 adventista volt a faluban, egy balga és süket ember, egy másik szegény iszákos, aki folyton elégedetlenkedik, és egy kertes hírű nő. Most már ők ketten is ehhez a csoporthoz tartoznak, és így már ötön vannak.

Ennek a lakosnak a fia, a 20 éves ortodox vallású Ioan Popa nem engedett édesapja és az idegen nő unszolásának, hogy csatlakozzon

a szektához, ellenben mindenhol feljelentést tett ellenük, mígnem 1941. október 13-án a község-házán, a polgármester, a jegyző és a pap előtt azt követelte, hogy foglalják jegyzőkönyvbe a nyilatkozatát, és a hatóságok annak alapján járjanak el.⁴

Őszintén örülök annak, ahogyan jellemezték a község akkori adventistáit: egy süket, egy iszákos, és egy kétes hírű nő, akihez újabb két személy csatlakozott. Hát éppen ők fogadták el az evangéliumot? Hogyan lehettek ők Jézus szeretetének jó példái? Érdekes azonban, hogy mindezek ellenére Varvara vitte tovább a Biblia üzenetét úgy, ahogy tudta a maga módján, megnyerve elsősorban leendő férjét. Tevékenységének hatékonyságát bizonyítják azok a dokumentumok, amelyek a polgári és az egyházi hatóságokat „főlbresztették”. Nem tudom, mit tanácsolt volna Pál apostol Varvarának, ha Korintusban élt volna. Ám ennek az asszonynak a missziómunkája nem tűnt el nyomtalanul.

„Kezdve az elmúlt évtől egészen a szektásokkal szembeni intézkedéseinkig ez a nő különböző ürügyekkel járta be a környék falvait, és hirdette tanait.

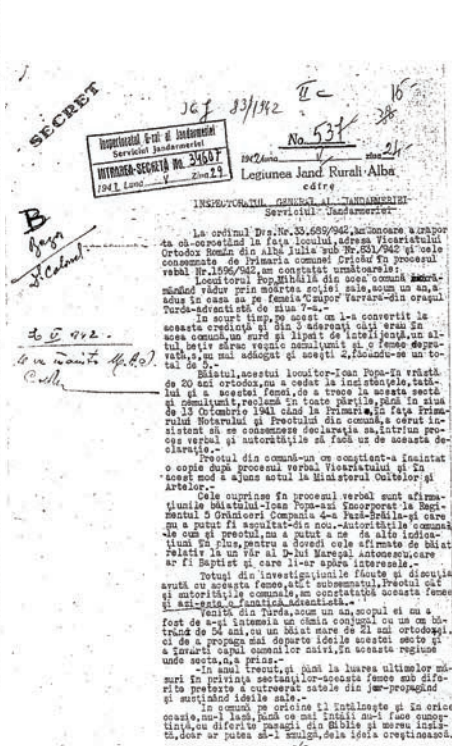
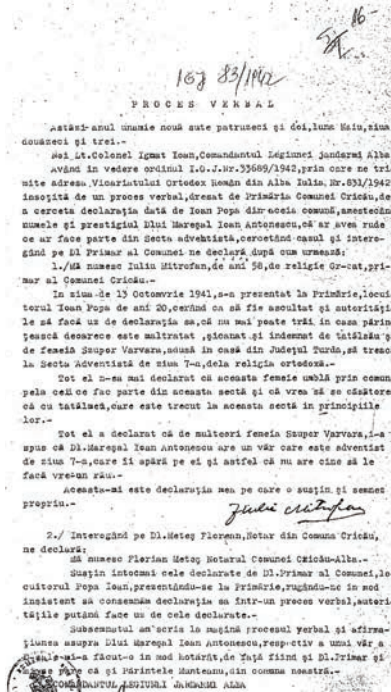
Ha a községben találkozik valakivel, addig nem hagyja békén, míg nem beszél neki a Bibliáról, s abban buzgólkodik, hogy lehetőleg elszakítsa az embereket a keresztény tanítástól.

Fanatikus, arrogáns, büszke és szégyentelen, megveti a hatóságokat még kihallgatás alatt is, mert mindenféle bibliai érveket felvonultatva próbálja igazolni, hogy miért él itt, és miért jött a környékre.

A hatóságok és a pópa több ízben próbálták visszatéríteni a régi valláshoz, de mindhiába.”⁵ A hatóságok vélekedései mögött meghúzódó indíttatáson túl a jelentések arról számolnak be, hogy Fehér megyében 1942-ben lényegében az „Apostolok Cselekedetei” folytatódtak. S ha még ehhez hozzátesszük azt is, hogy a lelki életért felelős személyeknek más elfoglaltságaik is voltak,⁶ akkor talán nagy hiba lett volna, ha ez a nő nem használja ki Isten szeretet-evangéliuma hirdetésének kiváló lehetőségét.

Készítsd a mécsesedet

Valahol ma, a huszonegyedik században is tovább íródnak az „Apostolok Cselekedetei”. A mai események feljegyzési lehetőségei összehasonlíthatatlanul fejlettebbek az akkoriaknál. Az, Aki bennünket elhívott, és kiküldött a munkára, mindannyiunkra figyel. Ma már más idöket élünk. És a lehetőségek is változtak.

Az emberek is változtak, más elvárásaik, kínálatuk, gondolkodásuk és látásmódjuk van. Az evangéliumi igazság azonban ugyanaz, nem lett idejémúlt, és tönkre sem ment valamilyen formában. Élő és érthető, hogy megálljon minden kihívás ellenében. Az erkölcsi mércéket magasba kell emelni, hogy különbek legyünk, mint a körülöttünk élők. Sajnos néha ez abban nyilvánul meg, hogy elkülönülünk másoktól. S tesszük ezt épp akkor, amikor az Úr azt szeretné, hogy maradjunk az emberek között, és ne különüljünk el tőlük (Jn 17:15). Ezért tehát, készítsd a mécsesedet, gyűjtsd meg a lángot és világíts magad körül. Tedd ezt minél előbb, mert nincs már sok hátra... ■

1. Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul general al Jandarmeriei*, Dosszié: 83/1942, 16. lap.
2. *Uo.*
3. Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul general al Jandarmeriei*, Dosszié: 83/1942, 15. lap.
4. *Uo.*
5. Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul general al Jandarmeriei*, Dosszié: 83/1942, 16. lap.
6. Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul General al Jandarmeriei*, Dosszié: 353/1942, 1. lap. Tănase Cosma, a brani csendőrségi parancsnoka megjegyzi: „Ez a szekta akkor jött létre, amikor a papok kezdték finanszírozni a politikai pártokat, és nem a templomi szolgálatokkal törődtek, hanem beavatkoztak a politikai pártok ügyeibe, s ennek következtében a hívek elveszítették bizalmukat a papokban.”

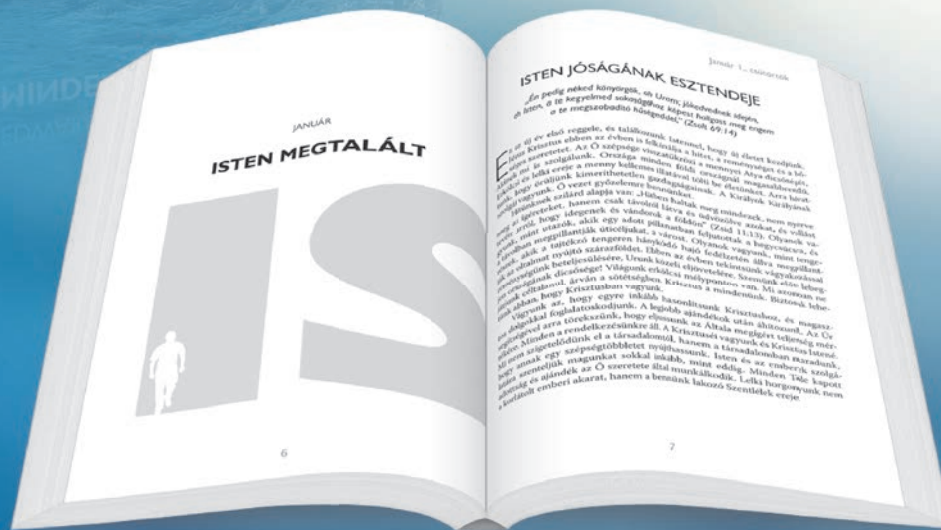
Ioşif Suci, lelkész, Dél-Erdélyi Egyházterület

ÁHÍTATOK 2015

„Nem vagyunk képesek utánozni egy híres festőt, hegedűművészt vagy bármilyen nagy tehetséget, mégis hogyan utánozhatnánk könnyebben Jézust?” Egy kérdés a sok közül, amit Edward Heppenstall, a 2015-ös áhítatok szerzője megfogalmaz.

Heppenstallt az adventizmus egyik legnagyobb hatású teológusának tartják. Ennek az áhítatoskönyvnek az érdekessége, hogy a szerző minden-napi hitéletünk nagy igazságait egyszerű szavakkal fejezi ki benne, így alkalmas olvasmányá válik számunkra a nap kezdetének csendes perceiben vagy naplementekor, egy fárasztó nap után.

Megtérhet-e még a hitehagyó keresztény?

„Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, megízlelvén a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szent Léleknek, és megízlelték az Istennek jó beszédét és a jövő világnak erőit, és elesetek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik önmagoknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák őt.” (Zsid 6:4-6)

Már mi is megtapasztaltuk, hogy hozzánk közel álló emberek, akik valamikor lelkedtek Krisztusért, most távol vannak Tőle, az egyháztól és tőlünk is. Reménykedhetünk-e még a megtérésükben? Elfogadja őket is Isten?

A keresztény ember hitehagyása

Az itt bemutatott hitehagyók csoportja – „akik egyszer megvilágosítottak, megízlelvén a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szent Léleknek” – azt sugallja, hogy még az olyan hívő is eleshet, aki ilyen mélységes tapasztalatot szerzett Istennel.

Ez a bukás, elesés nyilvános, közismert. Ezek az emberek annyira nyíltan fordulnak szembe Istennel, hogy az apostol meg is állapítja, hogy lehetetlen dolog számukra a megtérés. A párhuzam az izraelitákra utal, akiket a pusztában a tűzoszlop világított meg, mennyei kenyeret ettek, megkapták a Szentlélek ajándékát, de még ezen tapasztalat ellenére is fellázkodtak, és elvesztek a pusztában.

Még el lehet vezetni őket a megtérésre? Jelenlegi állapotukban nem – „lehetetlen dolog, hogy megújuljanak”; igazi keresztények voltak, ám saját döntésük alapján lázadtak Isten ellen. Ezzel újra keresztre szegezték Jézust. Ennek tudható be, hogy jelenlegi állapotukban lehetetlen megtérniük, mivel a megtérés csak Krisztustól kapható meg, csak Ő bocsáthatja meg a bűnöket, ellenben a hitehagyók távolodnak, menekülnek Krisztustól.

Lehetséges-e a megtérés?

A szöveg megértésének kulcsát az apostol által használt igealakok ideje adja meg: „akik egyszer megvilágosítottak” (múlt idő), „elesetek” (múlt idő) és „akik önmagoknak feszítik meg az Istennek ama Fiát és (MOST) meggyalázzák

Őt” (egy folyamatban levő jelen idő) – mindez arra utal, hogy ez az embercsoport most vétkezik. Ilyen állapotban lehetetlen, hogy valaki elfogadja a megtérést, mivel megtérni csak Krisztus és az Ő elfogadása által lehet, miközben az említett személyek egyre távolabb kerülnek Krisztustól, és kitartanak jelenlegi bűneikben.

Ha valaki szeretne kiszabadulni ebből az állapotból, ki kell lépnie azok soraiból, akik gyalázzák Krisztust, és Krisztus azon kezdeti igazságai felé kell fordulnia, amelyekről beszél az apostol az 1-2 versekben. Továbbá meg kell térnie halálra vezető cselekedeteiből, és Krisztushoz kell járulnia, hogy Őbenne növekedhessen. Ez az író vágya minden emberre vonatkozóan: arra bátorítani az embereket, hogy induljanak el a megtérés alapjától, higgyenek Istenben és a keresztény tanításban, hogy eljussanak az üdvösséget kísérő jobb dolgokhoz – a buzgóságos és restség nélküli szeretetre Istenért és a hívőkért (9-12 versek).

A Zsid 6. fejezetében az apostol azért ír, hogy *figyelmeztessen*, és nem azért, hogy teológiai eszmefuttatást tartson. Az emberi gyengeségek bűne még a keresztség után is úgy kezelhető, ahogyan beszél arról 1Jn 1:9 verse. Az apostol valódi hitre szólít fel, különben a lágymeleg állapot könnyen teljes hitehagyáshoz vezet. S a tapasztalat azt mutatja, hogy aki ilyen állapotba kerül, nehezen jut ki belőle. Komoly tehát a figyelmeztetés!

Közvetkeztetés

A megbocsátás és az üdvösség CSAK KRISZTUSBAN érhető el! Senki se játsszon a megtéréssel, mert a szív megkövülése, vagy az élet befejezése örökre megpecsételheti a lázadó állapotot.

A megtérés ideje minden ember számára most van. Hagyjon el mindent, ami eltávolítja őt Krisztustól: bűnt, szégyent stb. Ha Krisztus elutasítása és gyalázása nyilvános, akkor nyilvános kell, hogy legyen a megtérés és Krisztus dicsőítése is. ■

Gabriel Işvan, igazgató,
Vallásszabadság és
Kommunikációs
Osztály, Munténiai
Egyházterület

Minden megújul

A tűz tava, amellyel zárul Jel 20. fejezete, nem csupán a gonoszok megbüntetéséért van, hanem egy eszköz, amely által a régi teremtett világ, gyengeségeivel és foltjaival együtt egy új teremtett világra lesz kicserélve.¹ Péter apostol mondta: „Az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek” (2Pt 3:10). Ez egy újabb arra vonatkozó érv, hogy a pokol nem tart örökké.

Új ég és új föld

A Jel 21:5 versében elhangzik egy nyilatkozat, amelyet a királyiszéken ülő jelent ki – „Ímé mindent újjá teszek” –, amit János a Jel 21:1 versében lát is: „Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala.” Ez a kijelentés semmit sem árul el az új teremtett világ kinézetéről, domborzatáról. Egyesek azt hihetnék, hogy mivel csak az ég és a föld megnevezését követi az „első” határozószó, csupán ezek újulnak meg, miközben minden más marad a régiben. Ám nem erről van szó. Stilisztikai szempontból az „első” határozószó a tengerre is értendő, még akkor is, ha az író nem említi a tenger szót.²

Itt nem arról van szó, hogy én kedvelem a tengert, és jólesne, ha ott láthatnám az Új Földön is. Ne feledjük, hogy Démoszthenész a tenger partján tökéletesítette nyilvános szónokleit, de a tenger ihlette az olyan nagy költők rímeit is, mint például Eminescu vagy Elizabeth Barrett Browning, a „Sabbath Morning at sea” (Szombat reggel a tengeren) című költemény szerzőjét, amelyet Edward Elgar zenésített meg. Miért is ne ihletné a tenger az Új Földön is verselésre és zenélésre az üdvözülteket?

A három elem, az ég, a föld és a tenger a teremtés teljességét képviselik. Arra a teremtett világra utalok itt, amely megromlott a bűn miatt. S azzal, hogy elpusztul, lényegében helyet ad egy sokkal dicsőségesebb teremtett világnak, amelyben a domborzat minden részlete tökéletes lesz. Az ég, a föld és a tenger olyan mértékben lesz újjáteremtve, hogy „a régiék ingyen sem említetnek, még csak észbe sem jutnak” (Ésa 65:17). Például, az Új Földön az újjáteremtett tenger nem lesz már János pátmoszi börtönszigetének a „fala”, hanem az üdvözültekre váró végtelenség kifejeződése.

Az Új Jeruzsálem formája

A Jel 21:9-26 verseiben az Új Jeruzsálem formai leírását találjuk. Előbb olvasunk a város fényéről, majd a falakról, a kapukról és az alapokról. Mindezeket nemes fémekhez, vagy drágakövekhez hasonlítja (vagy talán abból is készültek). A drágakövekbe öltözött mennyei város látványa gyakran feltűnik az Ótestamentumban, de Biblián kívüli szövegekben is.³ Itt azonban nem az arany a fontos, hanem a jelkép. Tizenkét kapu van, és mindenikre Izrael egyik törzsének neve van fölírva. A városnak szintén 12 alapja van, és azokra az apostolok nevei vannak fölírva. Ez a 2×12-es szám magyarázza, hogy a város megmérésekor miért számoltak össze 144 sarkot. A Jel 21. fejezetében a 12-es szám azt sugallja, hogy az Új Jeruzsálem kellően nagy lesz ahhoz, hogy helyet adjon Isten ótestamentumi, de újtestamentumi népének is, más szóval minden üdvözültnek. Érdekes, hogy úgy a kapuk, mint az alapok drágakövekkel vannak díszítve. Ha viszszatekintünk e jelképek által képviselt személyek történetére, vagyis a 12 pátriárkára és a 12 tanítványra, elakad a szavunk, látva azt a látnoki módot, ahogy Isten, a nagy Művész eltervezte, hogy Rubenből, Júdából, Péterből, Jánosból és másokból kihozza mindazt, ami szép és nemes. Kezdetben túllontúl önteltek voltak ahhoz, hogy megengedjék a Művésznak, hogy komoly változást vigyen végbe az életükben. Isten azonban látta, hogy mivé válhatnak, és tovább folytatta a faragást. S mindegyiküket elvezette ahhoz a tapasztalathoz, amikor már nem kérkedtek lelkiségükkel.⁴ S csak akkor kezdtek el ragyogni, amikor már nem saját „fényük” volt látható. Ugyanezt tapasztalják meg mindazok, akiknek belépésük lesz a városba.

Egy másik érdekes formai részlet az, hogy maga a város kocka alakú. Megtudjuk 1Kir 6:20 verséből, hogy az ótestamentumi templom legszentebb területe szintén kocka alakú volt. Más szóval, az Új Jeruzsálem az Új Földön egyféle Szentek Szentje lesz. Ez érthető is, mivel szintén itt van Isten trónusa és jelenléte is. Néha az a vélekedés járta közöttünk a „templomot nem látam abban” (Jel 21:22) kifejezéssel kapcsolatosan, hogy a mennyben egyetlen templom sincs, tehát a templomra vonatkozó bibliai kijelentések csupán a lelki valóság metaforái. A templom mint lelki metafora egy bibliai kifejezés, ám az is bib-

likus, hogy a mennyben van egy szentély is, ahol megoldást talál a bűn kérdése. Miután eltöröltetik a bűn, többé nem lesz szükség templomra, ám addig Főpapunk egy olyan Sátorban szolgál, amelyet nem emberi kezek készítettek (lásd Zsid 8:1-2). Azonban még a bűnökért végzett engesztelés szentélye nélkül sem fog hiányozni a mennyi városból a templomi imádat, mivel szintén a Jel 21:22 versében olvassuk, hogy „az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.”

Jeruzsálem, a világosság városa

Jeruzsálem szépségét nem a külseje, hanem a benne lakozó emberek adják (Jel 21:2-4). Ezeknek az embereknek egyedi és személyes kapcsolatuk van Istennel (Jel 21:6-7). A Jel 21:8,27 versek több emberkategóriát felsorolnak, akik nem mehetnek be a városba. Ilyenek a hírhedt bűnösök (gyilkosok, paráznák, utálatosak és bűbajosak), de azok is, akik a könnyedebb bűnököt dédelgették (gyávák, bálványimádók és hazugok). E második kategóriához tartoznak azok is, akiket az emberi szem nem tudott megkülönböztetni az igazi hívőktől. Csakhogy neveik nem találhatók beírva az élet könyvébe (lásd 27. vers). Ezeknek az embereknek nincs keresnivalójuk a világosság Városában. Nagyon sok, érettük hullott könnyet kell letörölni. Ők is Isten jelenlétében lehettek volna egy örökkévalóságon át (21:4). Egyesek nagyon közel kerültek az otthonhoz. Ám majdnem megmentve lenni, örök pusztlulást jelent.

John Milton (1608–1674) angol költő, 15 évvel azelőtt, mielőtt megírta volna a „Paradise Lost” (Elveszett Paradicsom) című művét, megvakult, és a bűnbeesés történetét a titkára segítségével kényszerült megírnia. Amikor a megváltottak belépnek az újra megtalált Paradicsomba, megnyílnak a szemek, hogy maguk láthassák meg a megváltás történetét úgy, ahogy minden megtérő bűnösrel megtörtént. Az Atya és a Bárány világosságában (Jel 21:23)⁵ minden nyilvánvalóvá válik. ■

1. „A gonoszokat megemésztő tűz tisztítja meg a földet” (Ellen G. White, *A nagy küzdelem*, 674. old.)
2. Ennek másik megnevezése a *brevilokvencia*, egy olyan nyelvészti eljárás, amelyből a beszélő vagy az író egyszerűen kihagyja azokat a szavakat, amelyekre következtetni lehet a szövegösszefüggésből is.
3. Lásd Ésa 54:11-12; Tóbiás könyve 13:16-18; 5QNJ, Targum Isaiah
4. „Egyetlen apostol vagy próféta sem mondta magát bűntelennek. Az Isten közelségében élő emberek, akik inkább feláldozták volna életüket, mintsem tudatosan rosszat tegyenek, akiket Isten mennyi világossággal és erővel tisztelt meg, megvallották, hogy lényük bűnös. Nem bíztak a testben. Nem állították, hogy van saját igazságuk, hanem teljesen Krisztus igaz voltában bíztak. Ez érvényes mindazokra, akik Krisztust szemlélik.” (Ellen G. White, *Krisztus példázatai*, 160. old.)
5. Ellen G. White azt a vélekedést, hogy a városnak nincs szüksége sem napra, sem holdra, a következő mondattal magyarázza: „A megváltottak az örök nappal nap nélküli világosságában fognak járni” (Ellen G. White, *A nagy küzdelem*, 676. old.).

Laurențiu Moț,
Újszövetség tanár,
Adventista Teológiai
Intézet

Íme, Isten sátora az emberekkel van

Írta: Alexandru Delea,
a Kolozsvári Egyházterület volt elnöke

„És monda az, aki a királyiszéken ül vala:
ímé mindent újjá teszek. És monda nékem:
írd meg, mert e beszédek hívek és igazak.” (Jel 21:5)

Ez a cikk
a Curierul Adventist
1977/7-8. számában
jelent meg először.

A megváltottak legnagyobb öröme az lesz, hogy beteljesednek Isten ígéretei. Bár a Biblia első lapjain Mózes beszámol az őszüleink miatt elveszített Édenről, a Szentírás ennek ellenére az egyik leggyönyörűbb látvánnyal zárul, melyet látott János: az újjáteremtett Édennel. Ez a magasztos, emberi felfogóképességünket messze meghaladó mű kizárólag az Istené, és a csodálatos megváltási terv teljesedését jelenti.

A Szentírás első könyvétől az utolsóig azt mutatja be, hogy Isten emberei: pátriárkák, próféták, apostolok és minden idők hívői hit által, közelről követték az elveszített Éden helyreállítását. Mindannyian vándoroknak tartották magukat, és abban a reménységben pihentek meg, hogy Isten ki fogja hozni őket porágyukból, és az újjáteremtett otthonban örök életet ad nekik. Ezek az emberek nem csak egy csalóka ábrándot hagytak hátra nekünk az új hon valóságáról. Krisztus születése előtt kétezer évvel Ábrahám várta a földi Éden helyreállítását, amelyben majd örökké lakozhat. Minden próféta elismételte ezt az igazaknak szóló ígéretet, és Ésaías megerősítette, hogy földünk azért lett teremtve, hogy az emberek benne lakozzanak (Ésa 45:18).

Jézus Krisztus nem azért halt meg a Golgotán, hogy egy kétes, abszurd, értéktelen jövőt biztosítson azoknak, akik elfogadják megváltó

szeretetét, és kitartóan követik életmódját. Isténi tervei olyan meghívást intéznek hozzánk, amelyet csak az Ő bölcsessége és teremtői hatalma nyújthat.

Ez az otthon nem valahol a távoli világűrben helyezkedik el. Itt, a mi bolygónkon lesz, és éppen olyan valóságos, mint a golgotai áldozat. És ez lesz Krisztus Urunk otthona is, hiszen Ő választotta és váltotta meg halála révén.

Isten Igéjében találunk más határozott utalásokat is erre vonatkozóan: „Az egek az Úrnak egei, de a földet az ember fiainak adta” (Zsolt 115:16). „Az igazak öröklék a földet, és mindvégig rajta lakoznak” (Zsolt 37:29). Maga Krisztus mondja Mt 5:5 versében: „Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.”

A Szentírás is hangsúlyozza, hogy a föld a megváltottak eljövendő otthona lesz. Ám nem jelenlegi állapotában, mely a bűn jegyeit hordozza, hanem újjáteremtve, vonzóvá téve, mint amilyen volt hajdanán, amikor kikerült a Teremtő kezéből. Péter apostol mondja: „De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik” (2Pt 3:13). Kijelentése megegyezik Ésaías próféta jövendölésével: „Mert ímé, új egeket és új földet teremték, és a régiéket ingyen sem említetnek, még csak észbe sem jutnak” (Ésa 65:17). „Örvend a pusztá és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul, mint őszike. Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki, Karmel és Sárón ékessége; meglátják ők az Úrnak dicsőségét, Isteniünk ékességét” (Ésa 35:1-2). Bolygónk hasonlítani fog a kezdeti Édenhez, csodálatos és gyönyörűséges lesz. Ésaías próféta említést tesz e boldog otthon lakóinak foglalkozásairól is: „Házakat építenek és

bennök lakoznak, és szőlőket plántálnak és eszik azok gyümölcsét. Nem úgy építnek, hogy más lakják benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt, mert mint a fáké, oly hosszú lesz népem élete, és kezeik munkáját elhasználják választottaim” (Ésa 65:21-22).

Ez nem csak azt jelenti, hogy házakat építenek és szőlőt plántálnak, hanem azt is, hogy életképes és leleményes elméjükkel mindenféle érdekes tevékenységet fognak végezni. Az ihletett író segít még jobban megérteni ezt a gondolatot:

„Ott a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremtő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fűrkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámító ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani, és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatozok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek és a test képességeit. E föld lakói kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukott lények boldogságában és bölcsességében. Megismerik tudásuk kincseit, amelyeket a végtelen korszakokon át Isten keze munkájának szemlélésével gyűjtöttek. Egy boldog és egészséges családot alkotnak majd, amely a dicséret és hála ruháiba lesz öltözve... Együtt énekelnek majd a hajnalcsillagok, és Isten fiai örvendeznek a látványnak. Isten és Krisztus együtt jelentik ki: »Nem lesz többé bűn és halál sem lesz többé!«” (A nagy küzdelem, 677. old.; Bizonyágtételek, 8. köt., 42. old.).

A béke hiánya, amely uralkodik megromlott földünkön, és amely számos hatalmi harcnak volt a forrása, már nem lesz ott az üdvözültek honában. Senki sem zavarja majd meg nyugalmaikat. Ők egy szent nép lesznek, megtisztult gondolkozással, egy nyelvet beszélve, mint ahogyan Sofóniás próféta is kijelenti: „Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják az Úr nevét, hogy egy akarattal szolgálják őt” (Sof 3:9).

A törvénytelenységnek ott már nem lesz helye, mert Isten írja minden szívbe törvényeit, amelyet a megváltottak szentséggel megtartanak jellemükben. Egyetlen házat sem kell bezárni, mondja Ezékiel próféta: „Laknak mindnyájan kőfal-kerítés nélkül, sem zárjok, sem kapujok nincs nekik”

(Ezék 38:11). „Nem ártnak, és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén” (Ésa 11:9).

„Izrael maradéka nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem taláztatik szájában álnokságnak nyelve, hanem legelésznek és lenyugosznak és nem lesz, aki felrettentse őket” (Sof 3:13).

A földünkön annyira keresett és áhított egészség ott örök lesz. „És nem mondja a lakos: beteg vagyok!” (Ésa 33:24). Mindannyian teljes egészségnek örülnek majd, mivel az élet fájának „levelei a pogányok gyógyítására valók” (Jel 22:2). Ésaías próféta hozzászól: „Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitattanak, akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve” (Ésa 35:5-6).

Itt e földön vannak társadalmi igazságok, és a javak nincsenek igazságosan elosztva, olvashatjuk az újságokban közölt kimutatásokban. A föld egyes népei pazarló életet élnek, míg másutt minden nyolcadik másodpercben éhen hal egy személy. A fegyverkezési hajsza következtében egy harci repülőgép megépítésének költségeivel fedezni lehetne egymillió éhező gyermek étkeztetését egy éven keresztül. Isten Igéje azonban azt mondja, hogy az új földön nem lesz éhezés (Jel 7:16), s az „életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét” (Jel 22:2). Ebben a fában életadó erő van. Az élet fája Krisztus gyermekei iránti gondoskodásának a kifejeződése, mely az élet meghosszabbításának erejével rendelkezik, s míg az emberek gyümölcsöt eszik, nem halnak meg. Édenben az élet fájának gyümölcssei természetfeletti erővel bírtak, és a halál ellenszereként szolgáltak. Levelei pedig az élet és az emberiség fenntartását szolgálták. Krisztus, a mennyei Tanítómester népét az élet fájához vezeti majd, amely az élet folyója két partján nő, és elmagyarázza azokat az igazságokat, amelyeket nem értettek meg ebben az életben. S akkor majd kijelenti: „Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jó, semmiképpen meg nem éhez, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha” (Jn 6:35).

„A Biblia »hazá«-nak nevezi a szentek örökségét (Zsid 11:14-16). Ott a mennyei Pásztor élő vizek forrásaihoz vezeti nyáját. Az élet fája minden hónapban megtermi gyümölcsét, és leveleivel a népeknek szolgál. Ott kiapadhatatlan, kristálytisza vízforrások fakadnak, és a partjukon hajladozó fák árnyékot vetnek az ösvényekre,

amelyen az Úr megváltottai járnak. A szélesen elterülő síkságok gyönyörű dombokba torkoltnak. Isten hegyeinek fenséges ormai magasra emelkednek. A békés rónákon, az élő vizek mellett Isten népe, a sokáig zarándok és vándor nép, otthonra talál.” (A nagy küzdelem, 675. old.). Az ihletett író továbbá kijelenti: „Láttam egy másik rétet, melyen különbnél különb virágok nyíltak, s amikor szakítottam belőlük, csodálattal kiáltottam föl: »Sosem hervadnak el!«”

Az üdvözültek számára egy másik látványosság Isten városa és trónja lesz, melynek „építője maga az Úr”. Ésaías próféta szerint az üdvözültek megállnak majd Őelőtte: „és lesz, hogy hónapról-hónapra és szombatról-szombatra eljő minden test engem imádni, szól az Úr” (Ésa 66:23). Szombatünneplés lesz az új földön is, Isten és a Bárány dicsőségének múlhatatlan fénye árad ki a szent városra. Az üdvözültek a nap nélküli örök napban járnak majd. Nem lesz semmi csalóka látvány a város szépségében, bár János, amikor a látomást kapta, megállapította, hogy emberi szavakkal nehezen leírható. „Benne vala az Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytisza jáspis kőhöz; és nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal... És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló. És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafir; a harmadik kalcédon; a negyedik smaragd; az ötödik sardonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolcadik berillus; a kilencedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jácint; a tizenkettedik amethyst. A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcája tiszta arany, olyan mint az átlátszó üveg” (Jel 21:11-21).

S bár az apostolt lenyűgözte a látvány, azzal folytatta beszámolóját, hogy ott nem látott egyetlen templomot sem. Erre nem lesz szükség, mert maga az Úr lesz ott. És az „ő szolgálai szolgálnak néki; és látják az ő orcáját” (Jel 22:3-4).

Ilyen lesz a földre költöztetett „mennyei hon” valósága. A megváltottak legnagyobb boldogságát pedig az fogja képezni, hogy közeli kapcsolatban lehetnek Jézus Krisztussal. Ez a kapcsolat folyamatos és romolhatatlan lesz egy örökkévalóság át. S mindazok mellett, hogy Ő a királyoknak Királya, és az uraknak Ura, „hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek,

örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének” (Ésa 9:6). Ő mindig ugyanaz a kedves és szeretetteljes Megváltó lesz azok számára, kiknek a megváltásáért meghalt.

Megható jelenet lesz a két Ádám találkozása. Az első, aki bűnbe esett, a második pedig Krisztus, aki megmentette gyermekeit a bűnből. „Ádám körülnéz, és az Édenben meglátja üdvözült családjának sok-sok tagját. Csillogó koronáját Jézus lábához teszi, és keblére borulva átöleli.” (A nagy küzdelem, 648. old.). „Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecségeit: mert megöletted, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön” (Jel 5:9-10).

Örök boldogságban lesz része Isten megváltott népének. Egyetlen megterhelt szív sem lesz ott. A halál révén elválasztott, de a feltámadás által újra egyesített családok örök együttlétnak örülhetnek. „És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jel 21:4).

Az üdvözültek Isten és Krisztus trónja köré egyesülnek, majd bejárhatják az egész világegyetemet, és Mesterük nem szűnik meg kitárni előttük a teremtés titkait, s így egyre jobban megértik Isten szeretetének csodáit.

Ilyen lesz a bűnnel vívott küzdelem végén megalapított üdvözültek hona. Szavaink hiányosak ahhoz, hogy leírjuk magasztosságát, mondja Pál apostol. „Hanem, amint meg van írva: amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak” (1Kor 2:9).

A megújított otthonban, amelyben még a bűn nyoma sem lesz jelen, „semmi elátkozott nem lesz többé” (Jel 22:3), és „az Úr lesz az egész földnek királya” (Zak 14:9). Feltevődik azonban a kérdés: Milyen előkészületeket kell tennie valakinek ahhoz, hogy beléphessen a megújított földre? Krisztus mondta a boldogmondások hegyén: „A szelídek öröklik a földet.” János hozzáteszi: „Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba” (Jel 22:14). A zsoltárost is foglalkoztatta ez a kérdés: „Uram, kicsoda tartózkodhatik sátorodban, kicsoda lakozhatik szent hegyeden? Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívé-

ben. Nem rágalmoz nyelvvel; nem tesz rosszat felebarátjának, és nem szerez gyalázatot rokonainak. A megbélyegzett utálatos az ő szemeiben, de az Urat féltőket tiszteli: aki kárára esküszik, és meg nem változtatja. Pénzét nem adja uzsorára, és nem vesz el ajándékot az ártatlan ellen. Aki ezeket cselekszi, nem rendül meg soha örökké” (Zsolt 15:1-5).

Isten óhaja az, hogy minden bűnös üdvözüljön, és nem akarja, hogy „némelyek elveszenek” (2Pt 3:9). Továbbá, fennállhat annak a veszélye, hogy a bűn másodszor is felüti a fejét, vagy hogy Isten igazsága kétségbe vonható lesz? Nem. Ez többé nem lehetséges. Az, hogy Istennek az az óhaja, hogy üdvösséget adjon mindenkinek, még nem azt jelenti, hogy lemondott a feltételekről, melyek szükségesek a bűn és a jellemhibák fölötti győzelemhez. Ellenben Ő mindent megtett annak érdekében, hogy a bűn tragédiája többé ne ismétlődhessen meg. Ezért folyik a vizsgálati ítélet, amikor is az új ország minden jelöltjét megvizsgálja. János apostol pedig leírja azokat, akik a vizsgálati ítéletnek, valamint annak köszönhetően, hogy nem érték el a győzelmet, elveszítik ezt az örökséget: „A gyáváknak pedig és hiteleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbajosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál” (Jel 21:8). Ők nem lesznek ott. Szomorú lenne az ő sorsukra jutni. Sokan fognak majd a bezárt ajtó előtt sírni, amikor meglátják az életükből el nem távolított akadályokat, melyek miatt nem mehetnek be az előkészített otthonba.

A Szentlélek bátorít, hogy készüljünk alaposan, s akkor részünk lehet az isteni otthonban. Buzgó imákat küldjünk Istenhez, és használjuk ki ezt az imahetet, hogy Isten magas erkölcsi mércével rendelkező gyermekeivé válhassunk. Legyünk szentek életünk minden területén, hogy válaszolhassunk az örök örökség elvételére fel szólító meghívásra. Ne mulasszuk el megtenni mindazt, ami ránk hárul, hogy megláthassuk szeretett Megváltónk és megbocsátó Atyánk arcát. Nekünk is ott kell lennünk az Ő sátorában az üdvözültekkel, ahol „maga Isten lesz velük”. Ott, ahol majd véget ér a bűnnel vívott küzdelem, ahol a halhatatlanság ruhába öltözött győztesekkel együtt éneklünk majd: „Áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké, Ámen.” ■

Hazafelé

**Valaki azt írta:
télben is viruló, illatozó, üde
rózsák az emlékek.
Mennyi ilyen rózsza
szépsége ragyog rám,
amikor a megtett
útra visszanézek.
Mennyi szívet-lelket
vidító ajándék!
Mintha tél idején
rózsakertben járnék!**

**De miért tartson fogva
gyönyörű igézet,
amikor százszor szebb,
ha az emlékrózsák
kertjéből a holnap
fénye felé nézek!**

**Rózsák illatoznak
a tövises úton,
amelyiken jöttem,
de előttem ragyog
az atyai hajlék
Jézus vére által
kitárult kapuja,
s Krisztus jár előttem.**

**Mögöttem maradnak
rózsák és tövisek,
utak és emlékek...**

**Krisztus jár előttem!
Őreá tekintek.
Hazafelé tartok,
és előre nézek.**

Túrmezei Erzsébet

Megszületett Jézus!

1. Jézus nemzetségi táblázata

Egy nyíllal kössétek össze a bal oldali oszlopban levő személyt a gyermekével, a jobboldali oszlopban. (Mt 1.)

A szülő,
ÁBRAHÁM
JÚDA
SÁLMON
IZSÁK
JÁKOB
MATTHÁN
ISAI
DÁVID
ÁMON
AKHÁZ
MÁRIA

aki édesapja volt

a gyermeknek

JÁKOB
DÁVID
SALAMON
FÁRES és ZÁRA
JÓSIÁS
BOÁZ
EZÉKIÁS
IZSÁK
JÓZSEF – Mária férje
JÁKOB
JÉZUS

2. Megszületett Jézus!

Az előbbi feladathoz hasonlóan nyíllal kössétek össze a személy nevét a jobboldali oszlopban említett történéssel, cselekedettel.

Biblia személy

Történet/cselekedet

Alina Chirileanu,
 társigazgató, Gyermek-
 osztály, Román Unió

MÁRIA
 ANGYALOK
 JÓZSEF
 MÁRIA és JÓZSEF
 MÁRIA, JÓZSEF és JÉZUS
 BÖLCSEK
 JÓZSEF
 ANGYAL
 PÁSZTOROK
 BÖLCSEK

egy álmot lát
 elutaznak Betlehembe
 imádják Őt
 Józsefnek szól a születendő gyermekről
 látogatja meg Máriát
 jönnek a pásztorokhoz
 ajándékokat hoznak a kisded Jézusnak
 tanulmányozzák az írásokat,
 ajándékokat vásárolnak, majd útra kelnek
 egy istállóban laknak
 próbálnak szállást találni

Nemzetközi Bibliai és Tudományos Értekezlet: A teremtés melletti állásfoglalás

Modern, elvilágiasodott társadalomban egyre több, mondhatni állandó támadás éri a bibliai teremtéstörténet tanát. Az Adventista Egyház arra hivatott, hogy az emberiséggel megismertesse a Teremtő Istent. Ezen erőfeszítés támogatására a „Hit és Tudomány” Bizottság, a Generál Konferencia Geoscience Research Intézetének közreműködésével 2014. augusztus 15–24. között a teremtés témaköréről egy nemzetközi bibliai és tudományos értekezletet szervezett. A tematikus bibliai üzeneteket tartalmazó szemináriumok és műhelytevékenységek után egy nyilatkozatot is megszavaztak, mely az alábbiakban kerül bemutatásra. A megfogalmazott tetteket az Unió Végrehajtó Bizottsága is támogatta szavazatával.

Nyilatkozat

„Féljen az Úrtól mind az egész föld, rettegjen tőle minden földi lakó. Mert ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállott” (Zsolt 33: 8-9).

Előljáróban

A Nemzetközi Bibliai és Tudományos Értekezlet (2014. augusztus 15–25, St. George, Utah) résztvevőiként, mint a Hetednapos Adventista Egyház nemzetközi oktatási rendszerének képviselői, elismerjük, hogy a Biblia a hit és a gyakorlat egyedüli mércéje. Kijelentjük, hogy a Szentírás megbízható leírást nyújt a hatnapos teremtésről. „Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék” (2Móz 20:11; v.ö. 2Móz 1:2 – 2:4; Jn 1:1-3; Kol 1:15-18). Ugyanakkor kijelentjük, hogy létezett egy, az egész földet sújtó özönvíz – ahogyan azt a Biblia 1Móz 6 – 9. fejezeteiben leírja –, amely a bűn büntetéséeként zúdult az emberiségre. Az özönvíz ideje alatt Isten különleges módon oltalmazta a bárkában levő embereket és állatok életét. A Szentírás által megvilágosított elme számára

a környező természeti világ egy Teremtő Isten szeretetének bizonyítékait nyújtja, és az isteni rend szépségéről tanúskodik. Ugyanakkor a bűnbeesés szörnyű következményeiről is beszél a világnak (Róm 1:19-20).

Minden olyan szemléletmódot visszautasítunk, amely a közbeszédből és a tudományos kutatásból szándékosan kirekeszti a bibliai igazságot. Kijelentjük, hogy nagy szükség van egy olyan értelmiségi környezet megteremtésére, ahol nyíltan bemutatásra kerülhet és vita tárgyává válhat a kezdetekről és az élet eredetéről szóló minden egymással szembenálló elmélet a bibliai világkép összefüggésében. Mint hetednapos adventista oktatók és tanítók, elkötelezzük magunkat, hogy tanítjuk és védjük eredetünk biblikus szemléletmódját.

Hisszük, hogy azért hívtunk el, hogy tanítsuk és prédikáljuk az örök evangéliumot, hogy megtartsuk Isten parancsolatait és a Jézus hitét (Jel 14:6-12). Ez a feladat különösen arra indít, hogy felmagasztaljuk azt, Aki „teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait” (7. vers). Tisztában vagyunk azzal, hogy az adventista oktatás célja helyreállítani az emberben a Teremtő képmását és ennek közvetlen befolyása van az oktatásra, a tanításra és nevelésre, az emberi kapcsolatokra, beleértve az Isten által rendelt házasságot is, valamint a környezetvédelmet.

Beismerjük, hogy számos olyan tudományos kérdés vetődik fel a Föld és az élet eredetével kapcsolatban, amelyre nem ismerjük a választ. Ennek ellenére, egyre több tudományos bizonyíték igazolja a bibliai leírás hitelességét. Elhárítottuk, hogy hozzájárulunk a bibliai eredet-történet felelősségteljes és megbízható kutatásához.

Ajánlások

A következőket ajánljuk
 ▶ Összehangolt stratégiát kell kidolgozni, amely folytonosan fejlessze a multimé-

diában rejlő lehetőségeket, hogy minél több nyelven, minőségi szinten lehessen bemutatni a bibliai teremtéstörténet és a természettudományok közötti kapcsolatot.

- ▶ 2016 decemberéig be kell vezetni ezen erőforrások terjesztési rendszerét, a hozzájuk kapcsolódó képzési modulokkal együtt, hogy a lehető legrövidebb időn belül az oktatók és a lelkészek rendelkezésére állhassanak.
- ▶ Olyan átfogó stratégiát kell kifejleszteni, melynek segítségével megfelelő forrásanyag állítható össze az elemi-, a közép- és a felsőoktatási intézmények részére, mely alátámasztja a teremtéssel, az özönvízzel és a környezetvédelemmel kapcsolatos biblikus szemléletmódot.
- ▶ Az egyházi intézmények a világ minden táján ajánljanak fel anyagi támogatást és ösztöndíjakat, a kutatói tevékenység és az akadémiai tanulmányok kiadásának ösztönzésére, a teremtéstörténettel, természettudománnyal és környezetvédelemmel kapcsolatos témakörökben. Ezek az anyagok álljanak az adventista oktatók és kutatók rendelkezésére.
- ▶ Az adventista oktatási intézmények vezetői teremtsék meg annak lehetőségét, hogy a teremtés kérdéskörét kutató személyek kapcsolatot építhessenek ki és tarthassanak fenn egymással.

Határozat

Mint adventista oktatók, elfogadjuk azon feladatunkat és kötelességünket, hogy szakmai, erkölcsi és lelki elhivatottságunk részeként ki kell állnunk a bibliai igazságok védelmében, és nyilvánosan hirdetnünk kell egyházunk teremtésről és özönvízről szóló elveit. Odaszenteljük magunkat a Teremtő Istennek és annak a feladatnak, amelyet oktatókként, tanítókként és nevelőkként vállaltunk, és pedig, hogy az Ő képmását próbáljuk helyreállítani az emberekben. ■

Lélegezz szabadon!

Románia lemond a dohányzásról!

Segítséget nyújtanak neked:

- Az **Élet+Egészség** folyóirat a kampány megszervezésével és az információs háttér biztosításával;
- Az **ASEF**, dohányzás-leszoktató klubok szervezésével, érzelmi és pszichológiai támogatás céljából;
- A Mezőmésesi és Podisi Egészségközpont, **95 ingyenes üdülési turnus*** kisorsolásával.

* A 95 hely elosztása a sorsoláskor arányosan történik a résztvevő kategóriák között:

- egészségügyi tanácsadók** (akiken keresztül legkevesebb 10 dohányzó személy fizet elő)
- egyéni vagy kiadványfelelős általi előfizetések;
- dohányzó személyek egyéni előfizetése**
- eladási ügynökök

** Írj nekünk a respiraliber@viataplussanatate.ro e-mail címre, és segítünk neked dohányzás-leszoktató klubot szervezni a saját településeden, így te is lehetsz egészségügyi tanácsadó.

Megjegyzés:

- A sorsoláson csak az éves előfizetők vesznek részt.
- Azok az egészségügyi tanácsadók, akiken keresztül 2015-ben legkevesebb 50 személy fizet elő, ingyenes üdülési turnusra jogosultak.